



విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

సంపుటి : 48 సంచిక : 8 విజయవాడ 20-8-2015 పేజీలు : 8 వెల : రు 5.00

2015 సెప్టెంబర్ 2

కార్మికులందరూ, ఉద్యోగస్థులందరూ అఖిల భారత సార్వత్రిక సమ్మెకు సిద్ధంకండి!

పాలకుల కార్మిక వ్యతిరేక, ప్రజా వ్యతిరేక, దేశాభివృద్ధి వ్యతిరేక విధానాలపై పోరాటాలకు సమాయత్తం కండి!!

కార్మిక సోదరులారా,

ప్రపంచమంతటా ఆయా దేశాలలో సమాజాలు అల్లకల్లోలంగా వున్నాయి.

సామ్రాజ్యవాదదేశాల గుత్త పెట్టుబడిదారీ పాలకవర్గాలు - అభివృద్ధి చెందుతున్న అభివృద్ధి చెందాల్సిన వర్తమాన దేశాల పాలకవర్గాలను జతచేసుకొని అనుసరించిన - అనుసరిస్తున్న దోపిడీ ఆర్థిక, సామాజిక విధానాల పర్యవసానంగానే ఆయాదేశాలలోని ప్రజలకు, శ్రమజీవులకు, కార్మికులకు జీవనాధారాలు తరిగి పోయాయి. వారి మనుగడ దుర్భరమై పోయింది.

పాలకవర్గాలు తాముసాగించుతున్న శ్రమదోపిడీని, సహజ వనరుల (అస్థుల) కైవసాన్ని యధావిధిగా కొనసాగించుకోవటం కోసం శ్రమజీవులైన ప్రజలను దుర్భర దారిద్ర్యంలోనే వుంచి, ముంచి తేల్చటానికి కొత్తకొత్త అణిచివేతలకు, కార్మికుల హక్కుల కోతలకు దిగుతున్నారు. చట్టాలలో, పని పరిస్థితులలో మార్పులు తెస్తున్నారు.

భారతదేశంలో కేంద్రలోనూ, రాష్ట్రాలలోనూ పాలన సాగించుతున్నవారు - పాలకవర్గాల రాజకీయ ప్రతినిధులు - కార్మికులపైనా, కార్మికహక్కుల పైనా కత్తిగట్టారు. పాలకవర్గాలు, పాలకులూ ఈవిధంగా కార్మికవర్గంపై దాడికి దిగటంతో, కార్మిక వర్గానికి ఈ దాడులను సమిష్టిగా ప్రతిఘటించటమూ, పోరాడటమూ తప్ప మరోమార్గం ఏదీ కనపడటంలేదు. అందువలన దేశమంతటా వున్న కార్మికులూ, ఉద్యోగస్థులూ ఈ దాడులకు వ్యతిరేకంగా సమైక్య ప్రతిఘటనకు పూనుకొంటున్నారు. 2015, సెప్టెంబరు, 2వ తేదీన దేశవ్యాపిత సార్వత్రిక సమ్మెకు పిలుపునిచ్చారు.

కార్మికులు - పాలకుల ముందుంచుతున్న డిమాండ్లు యివి :

- ★ అధిక ధరలను అరికట్టాలి!
- ★ ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలు-సంస్థలలో పెట్టుబడుల ఉపసంహరణలను నిలుపుదల చేయాలి!
- ★ నిరుద్యోగాన్ని నివారించటానికి వీలుగా ఉపాధి కల్పనతో కూడిన అభివృద్ధి కార్యక్రమాలకు, పరిశ్రమల ఏర్పాటుకు పూనుకోవాలి!
- ★ విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడుల ప్రవేశాన్ని నిరోధించాలి!
- ★ కనీస వేతనాన్ని నెలకు రూ॥15వేలుగా నిర్ణయించి ప్రకటించాలి!
- ★ కాంట్రాక్టు కార్మిక వ్యవస్థను రద్దుపరచాలి! పొరుగుసేవల పద్ధతిని (జెట్ సోర్సింగ్) రద్దుపరచాలి!
- ★ అసంఘటిత రంగంలోని కార్మికులందరికీ, సామాజిక భద్రత కల్పించాలి!
- ★ అటువంటి సామాజిక భద్రత కల్పనకు తమ(పరిశ్రమాధిపతుల) ఆదాయంలో 3 శాతం వాటాను కేటాయించాలి!
- ★ అంగన్ వాడీ, ఆశా మొదలైన ప్రభుత్వ పథకాలలో నియోగించుతున్న కార్మికులను, ఉద్యోగస్థులను ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల మాదిరిగానే పరిగణించి, తగువేతనాలు నిర్ణయించి యివ్వాలి.
- ★ కార్మికులందరకూ వారి వేతనాల (జీతాలు)కు సంబంధించిన హెచ్చుతగ్గులతో (సీలింగ్) నిమిత్తం లేకుండా పి.ఎఫ్, ఇ.ఎస్.ఐ., బోనస్, గ్రాట్యుటీ సదుపాయాలను వర్తింప చేయాలి!
- ★ కార్మికసంఘం నమోదు కొరకు అభ్యర్థనను సమర్పించిన 45 రోజులలోగా రిజిస్ట్రేషన్ పూర్తి చేయాలి! సంఘం ఉనికిని యజమానులు, అధికారులూ గుర్తించాలి!
- ★ కార్మిక చట్టాలన్నింటినీ అమలు చేయాలి!
- ★ విదేశీ కార్పొరేట్ల కొరకు బడాబడా పారిశ్రామిక సంస్థల కొరకు తలపెట్టిన కార్మిక చట్టాల సవరణలను రద్దుచేయాలి!
- ★ 2013 భూస్వాధీన చట్టంలోని “సామాజికప్రభావంపై అంచనా” “తగు సప్లయరహితం చెల్లించటం” “పునరావాసం కలిగించటం” “ప్రజల మధ్య విచారణ జరపటం, 70 శాతం మంది ప్రజల ఆమోదాన్ని పొందటం” అనే నిబంధనాంశాలను తొలిగించే ప్రయత్నాలను విరమించుకోవాలి.

పాలకుల ముందూ ప్రభుత్వాల ముందూ కార్మికులూ, కార్మికవర్గమూ పెడుతున్న ఈ డిమాండ్లు, కార్మికుల జీవనాలకు సంబంధించిన ప్రజాతంత్ర డిమాండ్లు మాత్రమే గాక, మొత్తం సమాజహితానికి, దేశాభివృద్ధికి సంబంధించిన డిమాండ్లుగా కూడా వున్నాయి.

సమాజంలోని ప్రగతిశీలురూ, ప్రజాతంత్రశక్తులూ, ప్రజాశక్తులూ కార్మికుల ఆందోళనలనూ, ఈ సమ్మెను బలపరచాల్సిందిగా కోరుతున్నాము.

ప్రస్తుతం మనదేశంలోని బడాబడా సంస్థల యజమాన్యాలు కార్మికుల శ్రమను పిండుకొని నిర్దాక్షిణ్యంగా దోపిడీ సాగించుతున్నాయి. కార్మికుల హక్కులను గుర్తించ నిరాకరిస్తున్నాయి. కార్మికులకు కూడా ఒక మానవ మనుగడ వుంటుందన్న సాధారణ మానవీయ భావనను కాలదన్ని వ్యవహరిస్తున్నాయి

తమ మాట జవదాటకుండా వుండే కార్మికులను, దారిద్ర్య రేఖకు దిగువస్థాయి వేతనాలతో బ్రతికేలా పడివుండే కార్మికులను, తమ చిత్తానుసారం తొలగించినా నోరెత్తకుండా పడి వుండే కార్మికులను - అదే సమయంలో ఆర్థిక వ్యవస్థ వృద్ధికి దోహదం జేసేటటువంటి కార్మికులను, యజమానులు కోరుకొంటున్నారు. ఇలాంటి యజమాన్యాలకు వత్తాను పలుకుతూ కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల పాలకులు - కార్మికుల హక్కులకు, సమోదాయ చట్టాలన్నింటికీ పాతరవేసి కార్యక్రమాన్ని చేపట్టారు.

యజమానుల తత్వాలు అలావుంటే, “పెట్టుబడులతోనే దేశం అభివృద్ధి చెందుతుందనీ” “కార్మికచట్టాలు పాతబడి పోయాయనీ - వాటిని మార్చాల్సిన అవసరం వుందనీ”

(తరువాయి 4వ పేజీలో)

కార్మికులను క్రొత్తతరహా బానిసలుగా, వనిచేసే యంత్రాలుగా మార్చి అగౌరవంగా, అమానవీయంగా పరిగణించే దింపిడి పాలకవర్గ విధానాలపై ఉద్యమించండి!

జనశక్తి సంచికను ఆన్లైన్ ద్వారా చదువుకొనుటకు

www.janasakthionline.com

వెబ్‌లింక్‌ను సందర్శించండి

జనశక్తిలో ప్రచురించుటకు రాసిన వ్యాసాలు, లిపోర్టులను

janasakthi1963@gmail.com

అనే ఈ-మెయిల్‌కు పంపగలరు

కరవు సహాయక చర్యలను వెంటనే ప్రారంభించాలి

రాష్ట్ర విభజన అనంతరం రెండు తెలుగు రాష్ట్రాలలో అధికారంలోకి వచ్చిన చంద్రాబు, కెసిఆర్‌లు ఇరువురూ రాష్ట్రాలను సస్యశ్యామలం చేస్తామనే ప్రకటనలకే పరిమితమయ్యారు. అందుబాటులో వున్న నీటినిపైతం సాగునీటి కోసంగాక విద్యుదుత్పత్తికి వినియోగిస్తూ వస్తున్నారు. వర్షాభావం, సాగునీటి కొరత, మోటర్లకు విద్యుత్తు కొరతలతో తెలంగాణా రాష్ట్ర వ్యాపితంగా గత సంవత్సరకాలంగా వందలాదిమంది రైతులు బలవన్మరణాల పాలయ్యారు. ఈ వ్యవసాయ సీజన్‌లోనూ రుతుపవనాల వెనకపట్టు, వర్షాభావం, కరవు పరిస్థితుల్లో తక్షణ, శాశ్వత కరువు నివారణచర్యలు చేపట్టటంలో ఇరురాష్ట్రాల పాలకులూ ఉద్దేశ్యపూరిత నిర్లక్ష్యంతో వ్యవహరిస్తున్నారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రంలోని 13 జిల్లాలకుగానూ 10 జిల్లాల్లో కరవు పరిస్థితి నెలకొన్నది. మొత్తం 670 మండలాల్లో సగం మండలల్లో 40 శాతం కంటే ఎక్కువ లోటు వర్షాలు పడ్డాయి. మరొక వంద మండలాల్లో 19 నుండి 39 శాతంవరకూ లోటు వుంది.

రాయలసీమలో - ముఖ్యంగా అనంతపురం జిల్లాలో పరిస్థితి మరి దారుణంగా వుంది. 60 శాతం పైగా లోటు వర్షపాతంవున్న 53 మండలాల్లో 51 - అనంతపురం, కడప, కర్నూలు, చిత్తూరు, నెల్లూరు - ఈ ఐదు జిల్లాల్లోనే వున్నాయి. 40 నుండి 59 శాతం లోటువున్న 111 మండలాల్లో 97 ఈ జిల్లాలకు చెందినవే.

లోటు వర్షపాతానికి తోడు జూలై నెలంతటా వర్షాలు లేక పోవటంతో సగం విస్తీర్ణం మేరకు వేసిన పంటల్లో కూడా సగానికి పైగా ఎండిపోతున్నాయి. ఇంతేకాక నీటి ప్రాజెక్టులు నిండక, వాటి ఆయకట్టుకు నీరందించలేని దుస్థితి ఏర్పడింది. సాగర్ ఆయకట్టుకు అసలు నీరే యివ్వకపోగా, కృష్ణా బ్యారేజీ ఆయకట్టులో సాధారణ వర్షపాతంవున్నా ఇప్పుడు నీరందక పంటలు ఎండిపోతున్నాయి.

ఖరీఫ్ సీజనులో దాదాపు 25 లక్షల హెక్టార్లలో సాగు జరుగుతుంది. కాగా ఈ ఏడాది 17 లక్షల హెక్టార్లలో మాత్రమే నాట్లుపడగా, దాదాపు సగం పంటలు ఎండిపోతున్నాయి. 17 లక్షల హెక్టార్లలో వరినాట్లు పడేబడులు ఈసారి 5 లక్షల హెక్టార్లలో మాత్రమే నాట్లుపడ్డాయి. 6 లక్షల ఎకరాల్లో విత్తుపడే వేరుశనగ 3.9 లక్షల హెక్టార్లలోనే పడగా దాదాపు 2 లక్షల హెక్టార్లలో పంట చేతికిరాదని స్పష్టమైంది. ప్రత్తిపంట కూడా మూడవవంతుకు తగ్గిపోయింది.

మెట్ట పంటల పరిస్థితి కూడా ఇలాగే వుంది. మిర్చి పంటకు ట్రాక్టర్లతో నీరు తెచ్చి తడుపుకునేందుకు రైతాంగం నానా తంటాలు పడుతున్నారు. బత్తాయి, నిమ్మ, మామిడి తోటలు ఎండిపోయి కంటనీరు వత్తుకుంటూ రైతాంగం చెల్లను సరికివేస్తున్నారు.

జీవనాధారమైన సాగు సాగక కడుపుచేత పట్టుకుని ప్రజలు ప్రవాహంలా తరలిపోతున్నారు. అనంతపురం జిల్లాలో పనిచేయగల వయస్సులో వున్నవారిలో 80 శాతం మంది సుదూర ప్రాంతాలకు వలస వెళ్ళారు. చిత్తూరు జిల్లాలో కూడా ఇదే దుస్థితి వుంది. కర్నూలు జిల్లాలోని 200 గ్రామాల్లో ముసలివారు తప్ప ఎవరూ మిగలలేదు.

రాయలసీమలో త్రాగునీరుకూడా లభ్యంకాని గ్రామాలు కొల్లలుగా వున్నాయి. పాడిపశు వులను పోషించలేక, పశుగ్రాసం దొరకక కటికవారికి అమ్ముకొనే దుస్థితి ఏర్పడింది.

19 శాతం లోటు వర్షపాతం వున్నప్పుడు దుర్భిక్ష పరిస్థితి ఏర్పడినట్లు గుర్తించాలి. కరవు సహాయక చర్యలు ప్రారంభించాలి. కాగా ఇరు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఇంతవరకూ కరవు మండలాలను గుర్తిస్తూ ప్రకటన చేయలేదు. కరవు సహాయక చర్యలను ప్రారంభించలేదు. ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం 324 మండలాల్లో లోటు వర్షపాతం వుందన్న ప్రకటనలతోటే సరిపెచ్చుతున్నది.

విశ్రాంతికి కుటుంబంతో టర్కి వెళ్లిన ముఖ్యమంత్రి చంద్రబాబు వీడియో కాన్ఫరెన్సులో కరవు పరిస్థితి నెదుర్కొనేందుకు యంత్రాంగాన్ని సంసిద్ధం చేయమని అధికారులను ఆదేశించారట! నెలకొన్న కరవును గుర్తించి, తక్షణ సహాయక చర్యలను చేపట్టేందుకు చంద్రబాబు, కెసిఆర్ ప్రభుత్వాలు సుముఖంగా లేవన్నది స్పష్టం. ప్రభుత్వాలు దురుద్దేశ పూరితంగానే కరవు పరిస్థితిని గుర్తించటంలేదని భావించాల్సి వస్తున్నది.

1. 19 శాతం లోటు వర్షపాతం వున్న మండలాలన్నింటినీ కరవు మండలాలుగా ప్రకటించాలి.
2. వెంటనే ఈ మండలాల్లో కరవు సహాయక చర్యలను ప్రారంభించాలి.
- 2.ఎ. కరవు మండలాలన్నింటా ప్రజాపంపిణీ వ్యవస్థ ద్వారా నిత్యావసర సరకులను అంత్యోదయ పథకం రేట్లకు సరఫరా చేయాలి.
- 2.బి. రాగల వందరోజులపాటు ఈ గ్రామాలన్నిటా ఉపాధి పనులను చేపట్టి 50 శాతం ప్రజలకు పనులు కల్పించాలి.
- 2.సి. పశుగ్రాసాన్ని సబ్సిడీ రేట్లకు సరఫరా చేయాలి.
- 2.డి. ఈ గ్రామాలన్నిటా వాటర్ ప్లాంటులను ఏర్పాటుచేసి ఉచితంగా త్రాగునీటిని సరఫరా చేయాలి.
3. ఉపాధి పనులను చిన్న నీటివనరుల పునరుద్ధరణకు వినియోగించాలి.
4. శాశ్వత కరవు నివారణలో భాగంగా పెండింగు ప్రాజెక్టులన్నింటినీ మూడేళ్లలోగా పూర్తిచేయాలి.

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్రకమిటీ ఈ డిమాండ్లను రెండు రాష్ట్రాల ప్రభుత్వాలు ముందుంచు తున్నది. ఈ డిమాండ్ల సాధనకు సమైక్యపోరాటానికి సంసిద్ధం కమ్మని ప్రజలకు పిలుపునిస్తున్నది.

విజయవాడ

12-8-2015

రాష్ట్రకమిటీ

సిపిఐ(ఎం-ఎల్)

విరసం నాయకులు కా॥చలసానిప్రసాద్‌కు జోహార్లు

ప్రముఖ సాహిత్యకారుడు, విప్లవ రచయిత కా॥చలసాని ప్రసాద్‌(83 సం॥లు) జులై 25న విశాఖపట్నంలో మరణించారు.

విరసం వ్యవస్థాపక సభ్యులలో ఒకరైన కా॥చలసాని ప్రసాద్‌ 1932 డిసెంబర్‌ 8న కృష్ణాజిల్లా భట్లపెనుమర్రులో జన్మించారు. జమిందారీ వ్యతిరేక పోరాటాల్లో, తెలంగాణా రైతాంగ పోరాటంలో కమ్యూనిస్టు కార్యకర్తలుగా పాల్గొన్న కుటుంబంనుండి వచ్చిన కా॥చలసాని ప్రసాద్‌ విద్యార్థి దశనుండే వామపక్షసంఘాల కార్యకలాపాల్లో చురుగ్గా పాల్గొంటూవచ్చారు. ఎమ్మెల్సీ సమయంలో రెండేళ్ళు జైలు జీవితం గడిపారు. శ్రీశ్రీ సాహిత్యాన్ని, రావిశాస్త్రి, కొడవటిగంటిల రచనలను సంపుటికరించటంలో సంపాదకునిగా కృషిచేశారు. సన్నిహితుల, కుటుంబ సభ్యుల అంతిమవీడ్కోలు అనంతరం కా॥చలసాని ప్రసాద్‌ భౌతికకాయాన్ని విశాఖపట్నం ఆంధ్ర వైద్య కళాశాలకు అందజేశారు. మార్క్సిజం పతాకాన్ని చేబూని జీవితం కడవరకూ కృషిసాగించిన కా॥చలసాని ప్రసాద్‌ మృతిపట్ల ‘జనశక్తి’ తీవ్రసంతాపం వెలిబుచ్చుతూ, జోహార్లర్పిస్తోంది. వారి కుటుంబ సభ్యులకు ప్రగాఢ సానుభూతిని తెలియపరుస్తోంది.

కొత్త మూజేరు... (చివరి పేజీ నుండి)

జ్వరపీడితులు అని చెప్పడమంటే వాస్తవ సంఖ్యను తగ్గించి చూపే ప్రయత్నం జరిగిందని స్పష్టమవుతోంది. గ్రామంలో త్రాగునీటికి ఆధారమైన 10 ఎకరాల చెరువుకు నేటి వరకు త్రాగునీటి అవసరాలకు పంటకాల్వల ద్వారా మంచినీరు విడుదల కాలేదు. చెరువులో నిల్వ ఉన్న నీరు, భూగర్భ జలాలు, బావులలో నీరు కలుషితం అయింది. ఈ నీళ్ళలో రోగకారక బాక్టీరియా ఉన్నట్టుగా లేబరేటరీ పరీక్షల్లో వెల్లడైంది. చెరువులోకి కోతులు దూకి ఆటలాడటం, చనిపోవడం కూడా చెరువునీరు కలుషితం కావడానికి కారణమయింది. చెరువు ఓవర్‌హెడ్ ట్యాంకు (దీనికి ఇనుప నిచ్చెన లేదు, విరిగిపోయింది)లను శుద్ధిచేసి ఎంతో కాలమైంది. నీటిని శుద్ధిచేసే ఫిల్టర్ బెడ్ పాడైపోయి 7 సం॥లు అయింది. దీని వల్ల గ్రామ ప్రజానీకానికి రక్షిత మంచినీరు దూరం అయింది. పేదలు బోరింగ్ పంపులు, బావుల నీటిపై ఆధార పడ్డారు. మిగిలినవర్గాల ప్రజలకు వాటర్‌షాంట్ల వద్ద త్రాగునీరు కొనుగోలు చేసుకునే దుస్థితి దాపురించింది. ఇది జిల్లా పరిషత్, పంచాయతీ అధికారుల నిర్లక్ష్యానికి నిదర్శనంగా వుంది.

13వ ఆర్థిక సంఘం నిధులు 9.50 లక్షలు త్రాగునీరు, పారిశుధ్యం కొరకు పంచాయతీకి అందాయి. ఆ నిధులను ఇందుకు వినియోగించకుండా సిమెంటు రోడ్ల నిర్మాణానికి వినియోగించాలని పంచాయతీ అధికార్లు, పాలకవర్గం తీర్మానం చేశారు. జ్వరాలపాలైన రోగులను పరామర్శించేందుకు గ్రామం వచ్చిన జిల్లా కలెక్టరు ఈ విషయం ఆరా తీయగా బయటపడింది. దీనిపై కలెక్టరు ఆగ్రహించి త్రాగునీరు, పారిశుధ్యాలకు ఆ నిధులను వినియోగించాలని ఆదేశించారు. తిరిగి పంచాయతీవారు ఆ మేరకు తీర్మానం చేసి ప్రభుత్వ ఆమోదానికి పంపారు. కాని ఇంతవరకూ ఎటువంటి చర్యా దీనిపై తీసుకోలేదు. జిల్లా అధికార్ల, ప్రజాప్రతినిధుల పనితీరును ఇది వెల్లడిచేస్తోంది.

గ్రామంలో అసాధారణ స్థాయిలో జనాభా (80 శాతం) జ్వరపీడితులుగా వున్నారు. వీరిలో 17 మంది మృతిచెందారు. గ్రామంలో చెరువు, బోరింగు పంపుల, బావుల నీరు కలుషితం అయింది. పారిశుధ్యం దారుణంగా ఉంది. ఫలితంగా వాతావరణంలో మార్పు ఈ దుస్థితికి కారణంగా ఉంది.

జిల్లా డియంహెచ్‌ఓ శ్రీమతి వనజాక్షి, వైద్య, ఆరోగ్యశాఖ మంత్రి కామినేని శ్రీనివాస్‌లు గ్రామంలో

రైతాంగాన్ని... (6వ పేజీ నుండి)

ఈ సంఘటనతో ప్రభుత్వం ఎడల కౌలు రైతుల్లో తీవ్ర వ్యతిరేకత వ్యక్తం కావటంతో రైతు మిత్రగ్రూపులను ఏర్పాటుచేసి బ్యాంకుల ద్వారా ద్వ్యక్తా సంఘాలకు యిచ్చినట్లుగానే కొన్ని గ్రూపులకు రుణం ఇప్పించారు. కిరణ్‌కుమార్‌రెడ్డి ప్రభుత్వం రైతుల ఆమోదం లేకుండానే రుణ అర్హత కార్డులను కొందరు కౌలు రైతులకు అందచేసింది. రైతుల ఆమోదవ్రతం లేకుండా బ్యాంకులు రుణాలు ఇవ్వటానికి నిరాకరించటంతో రుణ అర్హతకార్డులు అలంకారప్రాయమయ్యాయి. రుణ అర్హతకార్డులు ఉన్నవారిని గ్రూపులుగా ఏర్పరచి నామమాత్రంగా రుణాలు ఇప్పించి ప్రభుత్వం చేతులు దులుపుకుంటున్నది.

2014-15 ఆర్థికసంవత్సరంలో ఖరీఫ్, రబీ సేద్యానికిగాను కౌలు రైతులకు 3,39,214 కార్డులను రాష్ట్రప్రభుత్వం అందచేసింది. ఇందులో 36,511మంది కౌలురైతు కార్డుదారులకు రూ.63.29 కోట్లు మాత్రమే బ్యాంకులు రుణాలు ఇచ్చాయి.జిల్లావారీగా కార్డులు పొందిన కౌలు రైతులు, అందులో రుణం పొందినవారు, ఇచ్చిన రుణం (పట్టిక-3) గమనిస్తే కౌలురైతులకు బ్యాంక్‌లు యిచ్చే రుణాల స్థితి ఏమిటో అర్థమౌతుంది. అప్పాబోకు యిచ్చే నాబార్డు రుణానికి కమీషన్

జ్వరాలవల్ల ఎవరూ మరణించలేదని వ్యాఖ్యానించటాన్ని కమిటీ తీవ్రంగా ఖండిస్తోంది. వాస్తవాన్ని మరుగుపుచ్చి తమ వైఫల్యాన్ని సమర్థించుకొనేందుకే ఇలా మాట్లాడారని కమిటీ అభిప్రాయపడింది.

ప్రభుత్వం ప్రవేటికరణలో భాగంగా వైద్యరంగాన్ని నిర్వీర్యం చేస్తున్నది. రక్షిత మంచినీటి పథకాల అమలు అస్తవ్యస్తంగా ఉంటోంది. పారిశుధ్య నివారణకు ఎటువంటి చర్యలూ చేపట్టటంలేదు. ప్రభుత్వం, పాలకులు అనుసరిస్తున్న ప్రజావ్యతిరేక విధానాల పర్యవసానమే కొత్తమాజేరు గ్రామంలో అసాధారణ స్థాయిలో వైరల్, డెంగ్యూ, టైఫాయిడ్ జ్వరాలు చెలరేగాయి. ఇందుకు ప్రభుత్వం బాధ్యత వహించాలి.

తక్షణం ఈ క్రింది చర్యలు చేపట్టాలని రైతుకూలీ సంఘం (ఆం.ప్ర) జిల్లా కార్యవర్గం డిమాండు చేస్తోంది.

డిమాండ్లు :

- జ్వరాల బారినపడి మృతిచెందిన కుటుంబాల వార్ని న్యాయమైన పరిహారం చెల్లించాలి.
- అన్ని గ్రామాలలో రోగాలు ప్రబలకుండా ఉచిత వైద్యం, రక్షిత మంచినీరు, పారిశుధ్య నివారణా చర్యలు చేపట్టాలి.
- గ్రామంలో వైద్యం కోసం అప్పులపాలైన పేద, మధ్యతరగతి కుటుంబాల వార్ని అన్నివిధాలా ఆదుకోవాలి.
- ప్రాథమిక ఆరోగ్యకేంద్రాన్ని, ప్రభుత్వ వైద్య సేవలను విస్తృతం, పటిష్ఠం చేయాలి.

ఆందోళన

పై డిమాండ్లను తక్షణమే పరిష్కరించాలని కోరుతూ 10.8.15న రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) అధ్యవ్యంంలో మచిలీపట్నం కలక్టరు కార్యాలయం ఎదుట ధర్నా కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు. ఈ సందర్భంగా వక్రలు మాట్లాడుతూ ‘కొత్తమాజేరు’లో జ్వరాల పాలైన ప్రజానీకాన్ని ఆదుకోవడంలో, తగిన వైద్యం చేయించటంలో ప్రభుత్వ నిర్లక్ష్య వైఖరిని తీవ్రంగా ఖండించారు. పైన పేర్కొన్న డిమాండ్లు తక్షణమే పరిష్కరించాలని డిమాండు చేశారు. అనంతరం జిల్లా కలెక్టరుకు ఆమేరకు మెమోరాండం సమర్పించారు. ధర్నాలో రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర) జిల్లా సహాయ కార్యదర్శి కా॥ జె.జగన్, జిల్లా నాయకులు కా॥ ఈపూరి రాంబాబు, కా॥ కొప్పినేని ఉమామహేశ్వరరావు, కా॥ కొక్కిలిగడ్డ నాగేశ్వరరావు ఇంకా సంఘం కార్యకర్తలు, సానుభూతిపరులు పలువురు పాల్గొన్నారు. ★

ఇన్నేనే గ్యారంటీ ఇస్తానని చెప్పి ప్రాథమిక సహకార సంఘాల పంటరుణాలు రైతాంగానికి అందకుండా చేసిన రాష్ట్ర ఆర్థికశాఖ, రైతాంగానికి యిచ్చే వడ్డీ రాయితీకి కూడా మంగళం పాడింది. ప్రాథమిక సహకార సంఘాలనుండి లక్షవరకు తీసుకొన్న రుణాలను సకాలంలో చెలిస్తే వడ్డీ లేకుండానూ, మూడులక్షల వరకు తీసుకొన్న రుణాలకు పావలా వడ్డీతో వసూలు చేసేవారు. ఈ సంవత్సరం ప్రాథమిక సహకార సంఘాలకు కొత్త నిబంధనలు పెట్టారు. ఈ సంఘాల నుండి తీసుకొన్న రుణాలను సకాలంలో చెల్లించినా రైతాంగం నుండి వడ్డీ వసూలు చేయాలనీ, ప్రభుత్వం ఆ డబ్బులు చెల్లించినప్పుడు రైతాంగానికి ఆ రాయితీ ఇవ్వాలని పేర్కొన్నారు. ఇది వడ్డీ రాయితీ నుండి ప్రభుత్వం తప్పించుకొనే ఎత్తుగడ మాత్రమే. రాష్ట్ర ఆర్థికశాఖ అదేశాలమేరకు ఇక నుండి వడ్డీ రాయితీ లేకుండా రైతులు రుణాలు చెల్లించాలి. ఇది రైతాంగంపై అదనపు భారం మోపటమే.

కేంద్ర-రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అనుసరిస్తున్న విధానాల వలన సంస్థాగత రుణాలు పొందే రైతులు 17శాతానికి మించలేరు.80 శాతం పైగా రైతులు ప్రైవేటు అప్పులపైనే ఆధారపడాల్సివుస్తున్నది. రుణాలు ఇస్తున్న బ్యాంకులు కూడా వడ్డీవ్యాపారులుగా రైతాంగాన్ని→

విజయవంతమైన హూల్ జార్జండ్

క్రాంతిదళ పదవ మహాసభ

హూల్ జార్జండ్ క్రాంతిదళ రాష్ట్ర మహాసభలో భాగంగా ప్రారంభసభ 2015 మే 16వ తేదీ మధ్యాహ్నం 2 గం॥ నుండి సాయంత్రం 5 గం॥ వరకు జరిగింది. హెచ్‌జెకెడి గత అధ్యక్షులు బిర్సా హేంబ్రమ్ ప్రతినిధులకు ఆహ్వానం పలికారు. ఆయన మాట్లాడుతూ ‘తమ అస్తిత్వంకోసం, ఆత్మగౌరవం కోసం, ఉనికి కోసం జార్జండ్ ప్రజలు సాగిస్తున్న పోరాటానికి రెండు శతాబ్దాల చరిత్ర ఉంది. కాలక్రమంలో ఈ పోరాటం నీటిపైన, అడవిపైన, ఖనిజవనరులపైన హక్కుకోసం సాగే పోరాటంగా మార్పుచెందింది. జార్జండ్ పేరుతో ఏర్పాటు చేయబడ్డ సంస్థలన్నీ ఈ పోరాటఫలితంగా వచ్చినవే. కానీ ఎప్పుడైతే జార్జండ్ ఒక రాష్ట్రంగా ఉనికిలోకి వచ్చిందో, జార్జండ్‌లోని పార్లమెంటరీ పార్టీలన్నీ అధికారంలో భాగస్వామ్యం కోసం పోటీపడుతున్నాయి. ఇక అధికారంలోకి రాగానే వారి దాడి సామాన్య ప్రజలపై గురిపెట్టారు. అటవీ సంపదను లాగేసుకుని ఆదివాసీలను భూమికి దూరంచేశారు. వారు అధికారం కోల్పోయాక విస్తాపనకు వ్యతిరేకంగా జరుగుతున్న ఉద్యమాలకు మద్దతు తెలిపే నాటకాలాడుతున్నారు. జాతీయస్థాయి పార్లమెంటరీ పార్టీలు కూడా ఇదే దారిని నడుస్తున్నాయి. కేంద్రంలో మోడీ ప్రభుత్వం అధికారంలోకి వచ్చాక ప్రజలపై దాడులు మరింత తీవ్రమైనాయి. దీనితో పాటు ఈ దాడులను వ్యతిరేకించే ఇతర జాతీయ పార్టీల నాటకాలూ తీవ్రమైనాయి. జార్జండ్‌లో ఈ రోజు కాంగ్రెసు, జార్జండ్‌ముక్తిమార్చా, జెపిఎం, పి.సి.ఐ, పి.సి.ఎంలు ఇంకా ఎస్సీవో సంస్థలు మొదలైనవి భూసేకరణ బిల్లుకు వ్యతిరేకంగా పోరాటాన్ని నడుపుతున్నట్లుగా కనిపిస్తున్నాయి. ఈ నేపథ్యంలో హెచ్‌జెకెడి పదవ రాష్ట్ర మహాసభను జరుపుకుంటోందని’ అన్నారు.

జార్జండ్ రాష్ట్రం సంతాల్ పరగణాలోని దమ్మా జిల్లాలోని మస్లియా ప్రాంతంలోని సిద్‌పహాడీలో ఈ మహాసభ జరిగింది. 2005లో వేలాది ఆదివాసీలు, దళితులు భూమికోసం సాగించిన ఏ పోరాటఫలితంగా తమ గ్రామాల నుండి బలవంతంగా గెంటివేయబడ్డారో, వారికి చెందిన 25 మంది ఇళ్ళు లూటీ చేయబడి నాశనం గావించబడ్డాయో, ఆ పోరాటం జరిగిన ప్రాంతం ఇది. ఈ దాడిలో కాంగ్రెసు, బిజెపి, జెఎంఎం ఇంకా సిపిఐకు చెందిన లంపెన్ శక్తులు పోలీసులతో కుమ్మక్కైనాయి. నక్సల్‌బరీ ఉద్యమ సీనియర్ నాయకుడైన ఖోఖిన్‌మజుందార్ ఈ మహాసభను ప్రారంభించాల్సి ఉండగా, ఆరోగ్యం సరిగా లేనందున ఆయన హాజరు కాలేకపోయారు. అయినప్పటికీ అనుకున్న సమయానికే ఉత్తేజపూరిత వాతావరణంలో మహాసభ ప్రారంభమైంది. **ఏజెకెఎంకెఎస్ కన్వీనర్ కా॥ సుబోధ్‌మిత్ర** మహాసభను ప్రారంభించారు. ఆయన తన ఉపన్యాసంలో ‘మోడీ ప్రభుత్వం మంచిరోజులు వచ్చాయని టముకు వేసుకుంటోంది. కానీ ఈ దేశం ఆదివాసీలకు, రైతులకు, కార్మికులకు జైలులా మారింద’న్నారు. **ఏజెఎఫ్‌బీటియు(న్యూ) జాతీయ కౌన్సిల్ సభ్యుడైన కా॥ కమల్ కిషోర్‌యాదవ్** ముఖ్యఅతిథిగా మహాసభనుద్దేశించి ప్రసంగిస్తూ ప్రజల యొక్క న్యాయమైన కోరికలను దేశ ప్రధాని ఏమాత్రం పట్టించుకోవటంలేదని, ఆయన దేశాలు పట్టుకు తిరుగుతున్నాడని అన్నారు. జార్జండ్ ముఖ్యమంత్రి ఒక నియంతలా వ్యవహరిస్తున్నాడన్నారు. **‘పశ్చిమబెంగాల్ కృషక్ సంగ్రామ్ సమితి’ నాయకులు,** విశిష్ట అతిథిగా విచ్చేసిన **కా॥గౌతమ్ ఫట్టీ** మాట్లాడుతూ పాలకవర్గ పార్టీలు కారుస్తున్న మొసలికన్నీరు పట్ల అప్రమత్తంగా ఉండాల్సిన అవసరం ఉందన్నారు. నీటిపైన, అడవిపైన, భూమిపైన, ఖనిజవనరులపైన తమ హక్కును సంఘటిత పోరాటాల ద్వారా మాత్రమే రక్షించుకో గలమన్నారు. డప్పులు, పాటలు, నినాదాల హోరులో ప్రతినిధులకు, నాయకులకు, అతిథులకు స్వాగతం పలుకుతూ మహాసభ ప్రారంభమైంది.

లలిత సోరేన్, బిర్సాహేంబ్రమ్, జస్సాకచ్చుప్ మహాసభకు అధ్యక్షవర్గంగా వ్యవహరించారు. ప్రారంభపు సభలో ఉపన్యాసకులు మాట్లాడుతూ ‘ప్రస్తుత ప్రభుత్వం తన ఎన్నికల వాగ్దానాలన్నింటి నుండి వైదొలగు తున్నది. అది కంపెనీల ఆకాంక్షల కనుగుణంగా

→ పీక్కుతింటున్నాయి. ప్రస్తుత సంస్థాగత రుణాలు రైతుల ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా లేవు. రైతుల ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా రైతులందరికీ అవసరం మేరకు ప్రభుత్వం రుణాలు అందించాలి. నాలుగుశాతం

పనిచేస్తున్నది. ధరలు పెరుగుతున్నాయి. రైతాంగంపైన, కార్మికులపైన దాడులు తీవ్రమవుతున్నాయి. ఆర్డినెన్సులు, బిల్లుల రూపంలో ఒకదాని వెనుకగా ఒకటి ప్రజా సంక్షేమ కార్యక్రమాలనుండి ప్రభుత్వం వైదొలగు తున్నది. విద్య, వైద్యం విద్యుత్తు, నీరు, రోడ్లు ఇంకా ఇతర సేవలన్నింటినీ వ్యాపారీకరణ వైపుగా నెట్టిచేశారు. ఇదంతా ప్రజల ప్రయోజనార్థమేనని ప్రభుత్వం చెబుతోంది. కంపెనీలు ప్రజలను ఆత్మహత్యలకు పురిగొల్పుతున్నాయి. పనిగంటలు, నీటి ఛార్జీల భారాన్ని తట్టుకోలేక సామాన్య ప్రజానీకం రోడ్లపైకి వస్తున్నారు. ఉద్యోగావకాశాలు అందుబాటులో లేకుండాపోయాయి. నిరుద్యోగం తీవ్రంగా పెరుగుతోంది. పార్లమెంటరీ పార్టీలేవీ కూడా ప్రత్యామ్నాయాన్ని చూపించటం లేదు. ఈ రకపు స్థితి, హెచ్‌జెకెడి మహాసభ యొక్క ప్రాముఖ్యతను నొక్కి వక్కాణిస్తున్నది’ అని పేర్కొన్నారు.

ప్రారంభ సభ ముగిసిన అనంతరం సాయంత్రం నుండి అర్ధరాత్రి వరకు ప్రతినిధుల సభ జరిగింది. మరుసటి రోజు ఉదయం 9 గం॥ నుండి మరల ప్రారంభమై మధ్యాహ్నం 3 గం॥ వరకు ప్రతినిధుల సభ కొనసాగింది. **ఏజెకెఎంకెఎస్ నాయకులు కా॥ శంభుమహతో** ప్రతినిధుల సభను ప్రారంభించారు. ఆయన మాట్లాడుతూ ‘జార్జండ్ ప్రజల పోరాటాల చరిత్ర, సంస్కృతి, దోపిడీ పీడనలు లేని సమాజపు ఆకాంక్షల బీజాలను కలిగి ఉన్నాయి. కానీ సరిగ్గా 1980లో తమను తాము జార్జండ్ పార్టీలుగా ప్రకటించుకున్న అన్ని పార్టీలు ఈ దారిని వదిలి పెట్టేశాయి. అధికార రాజకీయాలతో కలిసిపోయాయి. అందువల్లనే 1981లో హెచ్‌జెకెడి ఉనికిలోకి వచ్చింది. దోపిడీరహిత సమాజం లక్ష్యంగా సంస్థ ఏర్పడింది. మనదేశంలో వాడుకలో ఉన్న ప్రజాస్వామ్యం, అభివృద్ధి అనేవి ప్రజావ్యతిరేకమైనవిగా, వలసవాదవిధానాలుగా ఉన్నాయంటూ ప్రత్యామ్నాయల గురించి చర్చ జరగాల్సిన అవసరం ఉందని ఆయన పేర్కొన్నారు. సుమారుగా 300మంది ప్రతినిధులు వివిధ జిల్లాల్ల నుండి ఈ మహాసభలో పాల్గొన్నారు. ప్రస్తుత ఆర్థిక, సామాజిక, రాజకీయస్థితి - కర్తవ్యం అన్న విషయంపై దాక్యుమెంటును చర్చించి ఆమోదించారు. అది ఈ క్రింది డిమాండ్లతో కూడివుంది : దున్నేవానికే భూమికోసం; భూమి, గనులు, కార్మికచట్టాల సవరణలకు వ్యతిరేకంగా; ప్రజాస్వామ్యం అభివృద్ధి పేరుతో సాగుతున్న ప్రజా వ్యతిరేక, వలసవాద స్వభావాన్ని వ్యతిరేకించాలి. తర్వాత మహాసభ విప్లవభావాల ప్రాధాన్యతను,నిర్మాణ క్రమశిక్షణను వ్యక్తీకరించే సంస్థ ప్రణాళికను ఆమోదించింది. మహాసభ ఒక రాజకీయ తీర్మానాన్ని ఆమోదించింది. పార్లమెంటరీ పార్టీల కార్పొరేటికరణను వ్యతిరేకిస్తూనే దళారీల పట్ల మాఫియా వ్యక్తుల పట్ల అప్రమత్తంగా ఉండాల్సిన అవసరాన్ని ఎత్తి చూపింది. శాస్త్రీయభావాలను స్వీకరిస్తూ, న్యాయమైన పోరాటాల ప్రాధాన్యతను కూడా నొక్కి చెప్పింది.

ముగింపులో బిర్సాహేంబ్రమ్ అధ్యక్షుడిగా, జస్సాకచ్చుప్ ఉపాధ్యక్షుడిగా బాబూధన్ ముర్ము ప్రధాన కార్యదర్శిగా, చంద్రధన్‌మహతో మరియు శంకర్ నాయక్‌లు కార్యదర్శులుగా లలితా సోరేన్ కోశాధికారిగా 16 మంది సభ్యులతో కూడిన రాష్ట్రకమిటీని మహాసభ ఎన్నుకున్నది. మహాసభ వివిధ సమస్యలపై తీర్మానాలను ఆమోదించింది. అస్తిత్వం, ఆత్మగౌరవం, భాషా సంస్కృతులు, భారత రాజ్యాంగంలోని 5వ అధికరణం అతిక్రమణ, ఎన్‌పిటి యాక్టు, సిఎన్‌టి యాక్టు, నీటి పారుదల, సరీస్సు సెక్టారును ప్రైవేటీ కరించటం, లాభాలు పోగువేయటం, పర్యావరణ వ్యతిరేక అభివృద్ధి విధానం, ప్రత్యామ్నాయ అభివృద్ధి విధానం, మత ఛాందసవాదం, వడ్డీవ్యాపారుల నుండి బ్యాంకుల నుండి తీసుకున్న అప్పుల మాఫీ, విషపూరిత పానీయాలు, పొగాకు నమలటం, భూసేకరణ ఆర్డినెన్సు, లేబర్ ఆర్డినెన్సు ఇంకా ఇతర చట్టాలు మొ॥వాటిపై తీర్మానాలు చేయబడి ఆమోదించబడ్డాయి. మహాసభ పాటలు, నినాదాలతో కూడిన ఉత్సాహ పూరిత వాతావరణంలో ముగిసింది. ★

వడ్డీ మాత్రమే బ్యాంక్‌లు వసూలు చేయాలి. చక్రవర్దీ కాకుండా బారువడ్డీ మాత్రమే వసూలు చేయాలి. వడ్డీ అసలకు మించరాదు. రైతుల ఆస్తులు జప్తుచేసే విధానం విరమించాలి. ఇందుకోసం రైతాంగం ఉద్యమించాలి. ★

పాలస్తీనా ప్రజల ఆకాంక్షల పట్ల భారత పాలకుల మోసపూరిత వైఖరి

చాలా సంవత్సరాలుగా భారతపాలకులు, ఇజ్రాయల్ పాలకులతో వివిధ రూపాలలో, వివిధ స్థాయిలలో సన్నిహిత సంబంధాలను పెంచుకుంటున్నారు. ఈ క్రమంలోనే-తమ మాతృభూమికొరకు పోరాడుతున్న పాలస్తీనా ప్రజలకు దశాబ్దాల క్రితమే ప్రకటించిన అధికారిక మద్దతును భారత ప్రభుత్వం ఆచరణలో నామమాత్రం చేసింది. యుపిఎ ప్రభుత్వ హయాంలోనే ఈ మార్పు మొదలు కాగా, ప్రస్తుత పాలకులు దానిని మరింత వేగంగాను, తీవ్రంగాను ముందుకు తీసుకు వెళ్తున్నారు. 2014 ఫిబ్రవరిలో యుపిఎ ప్రభుత్వం ఇజ్రాయల్ ప్రభుత్వంతో కలిసి ‘హోలీల్యాండ్ సెక్యూరిటీ ఎగ్రిమెంట్’పై సంతకం చేసింది. తర్వాత నెలలో ఇజ్రాయల్, ఇండియాలకు చెందిన కార్యదర్శుల స్థాయి అధికారులు కలిసి మాట్లాడుకోవాలని నిర్ణయించారు. ఆ తర్వాత ఈ సంవత్సరంలో భారత విదేశాంగ మంత్రి సుష్మా స్వరాజ్ ఇజ్రాయల్ వెళ్ళి రావాలని సంకల్పించారు. 2016 తొలినాళ్ళలోనే భారత ప్రధాని మోడీ ఇజ్రాయల్ పర్యటన ఉండంటున్నారు. ఈ పర్యటన చారిత్రాత్మకమైనదిగా, చిరస్మరణీయమైనదిగా ఉండబోతుందని ఇజ్రాయల్ పాలకులు గట్టి నమ్మకంతో ఉన్నారు. ఇండియా, ఇజ్రాయల్ మధ్య ఉన్న చిక్కుముడుల పరిష్కారానికి ఒక సూచికగా ఈ పర్యటన ఉండబోతుందని వారు భావిస్తున్నారు. ఇజ్రాయల్ పట్ల ఇండియా విధానం విషయంలో ఇజ్రాయల్ పాలకులు ధీమాగా ఉండటానికి, బహిరంగంగా వ్యాఖ్యానించటానికి భారత పాలకుల ధోరణి వాళ్ళకు ఊతమిస్తోంది.

ఉగ్రవాదుల ఏరివేత పేరుతో భారత సైన్యం మయన్మార్ సరిహద్దులు దాటటాన్ని సమర్థిస్తూ జూన్ 13న ఇజ్రాయల్ రాయబారి డేనియల్ కార్మన్ మాట్లాడుతూ యుద్ధ తంత్రంలో ఇదే కొత్త పద్ధతిగా అభివర్ణించాడు. ఇజ్రాయల్, ఇండియా రెండూ కూడా తీవ్ర యుద్ధ బెదిరింపులను ఎదుర్కొంటున్నాయని, వాటిలో దేశ సరిహద్దుల పద్ధ కాపలా కాసే సైనికులు ఉగ్రవాదదాడులను ఎదుర్కొనటం ఒకటని పేర్కొన్నాడు. రెండు దేశాలకు ఇదొక సంయుక్త సవాలుగా ఉన్నదన్నాడు. ఈ మాటలు అత్యంత వివాదకరంగా ఉన్నాయి. భారత ప్రభుత్వ చర్యకు సమర్థింపుగా ఈ ఇజ్రాయల్ దౌత్యవేత్త చేసిన వ్యాఖ్యల వెనుక అర్థం - తమ మాతృభూమి కోసం న్యాయమైన పోరాటం చేస్తున్న పాలస్తీనా ప్రజలను అవమానపరచటమే. ఇజ్రాయల్ యూదులు ఉగ్రవాదులలాగా పాలస్తీనియన్ల భూమిని అన్యాయంగా, అక్రమంగా ఆక్రమించుకుని తామే యుద్ధంచేస్తూ కూడా దాన్ని పాలస్తీనా ఉగ్రవాదుల నుండి ఇజ్రాయల్ సరిహద్దులను కాపాడుకునే యుద్ధంగా ఈ దౌత్యవేత్త చిత్రీకరిస్తున్నాడు. సరిహద్దులలో ఉగ్రవాదుల ఏరివేత పేరుతో భారత

సైన్యాలు మయన్మార్ సరిహద్దులు దాటటం తీవ్ర విమర్శలకు గురైంది. దానికి భారత ప్రభుత్వమే వివరణనిస్తూ భారత సైన్యం చేపట్టిన ఈ చర్య ఇండియా సరిహద్దుల లోపలేననటం అప్పటికే జరిగిపోయాయి. భారత ప్రభుత్వపు చర్యను సమర్థించే పేరిట ఇజ్రాయల్ పాలకులు తమ సరిహద్దు తీవ్రవాదాన్ని, పాలస్తీనా ప్రజలపై సాగిస్తున్న ఊచకోతను, అక్రమమైన, అన్యాయమైన తమ యుద్ధాన్ని, చర్యలను సమర్థించు కోవాలని చూడటం అర్థరహితం.

ఇజ్రాయల్, ఇండియా మధ్య పెరుగుతున్న స్నేహసంబంధాలను దృష్టిలో ఉంచుకుని, పాలస్తీనా ప్రజల పోరాటానికి భారతప్రభుత్వం ప్రకటించిన మద్దతును రద్దుచేయాలని కోరటంతో పాటు, ఐక్యరాజ్య సమితి సమావేశంలో గాజాలో ఇజ్రాయల్ చర్యలను ఖండించే తీర్మానానికి అనుకూలంగా ఇండియా వేసిన ఓటుకు ఏమాత్రం ప్రాముఖ్యత లేదని ఈ దౌత్యవేత్త ప్రకటిస్తున్నాడు. ఈ ప్రకటన ఇండియాకు అత్యంత అవమానకరమైనది. దీనిని ఖండించవలసిన బాధ్యత భారత ప్రభుత్వానిదే. పాలస్తీనా విషయంలో తమ వైఖరి ఏమిటో, ముందుముందు ఎలా ఉండబోతోందో స్పష్టంచేయాల్సిన బాధ్యత కూడా భారత ప్రభుత్వానిదే. రెండునాల్గుల ధోరణి, సందేహాస్పదమైన వ్యవహారశైలి పాలస్తీనా ప్రజలను మోసంచేయటం వంటి ఏ ప్రయత్నాన్నైనా, భారతదేశంలోని ప్రజాస్వామికవాదులు, స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యాలను ప్రేమించేవారందరూ వ్యతిరేకించి తీరుతారు.

కాగా, గాజా ప్రాంతంలో ఇజ్రాయలు ప్రభుత్వం సాగించిన యుద్ధనేరాలపై ఐసిసిలో విచారణ జరప వలసిందిగా కోరేందుకు ఐక్యరాజ్యసమితి అధ్యక్షంలో యుఎన్ హెచ్ఆర్సి నిర్వహించిన ఓటింగ్కు భారతదేశం గైర్జాబరు కావటమనేది - పాలస్తీనా సమస్యపై భారత ప్రభుత్వ గత విధానం నుండి సరేంద్రమోడీ నాయకత్వం లోని ఎన్డిఎ ప్రభుత్వం తిరోగమిస్తుందనటానికి మరో స్పష్టమైన ఉదాహరణగా వుంది.

2014 మధ్యకాలంలో, గాజా ప్రాంతంలోని పాలస్తీనియులపై ఇజ్రాయల్ యుద్ధ విమానాలు 51 రోజులపాటు నిరంతరాయంగా సైనికదాడులు నిర్వహించాయి. నిరాయుధులైన అమాయక ప్రజలపై ఎలాంటి కవ్వించుచర్యలూ లేకుండానే, ఏకపక్షంగా, అన్యాయంగా మారణకాండసాగించే లక్ష్యంతో పథకం ప్రకారం నిర్వహించినవే ఈ దాడులు! పాలస్తీనా ప్రజలు ఈ దాడుల నుండి తమను తాము కాపాడుకునే ప్రయత్నాలన్నీ నిరుపయోగమయ్యాయి. ఇజ్రాయల్ వైమానికదాడులను ఆపాలని వివిధ దేశాలు చేసిన విజ్ఞప్తులన్నీ పెడచెవిన పెట్టబడ్డాయి. తన లక్ష్యం

నెరవేరిందని ఇజ్రాయల్ సంతృప్తిచెందే వరకు ఈ దాడులను సాగించింది.

అనంతరం 2014 గాజా ఘర్షణపై ఐక్యరాజ్యసమితి అధ్యక్షంలోని యుఎన్ హెచ్ఆర్సి ఓ విచారణ కమీషన్ ను నియమించింది. న్యూయార్క్ సుప్రీంకోర్టు న్యాయమూర్తి మేరి మెక్ గోవాన్ డేవిస్ అధ్యక్షునిగా వున్న ఈ కమీషన్ 2015 జూన్ 21న తన నివేదికను అందజేసింది. ఇజ్రాయల్ బాంబు దాడులలో 2140 మంది పాలస్తీనియులు మరణించారని ఆ నివేదిక వెల్లడి చేసింది. గాజాలో నివాశనం జరిగిన ప్రాంతంలో, మానవ వివాదం వూహించలేనంతగా వుండటమేగాక, ఈ దాడుల ప్రభావం రాబోయే తరాలపై కూడా వుంటుందని ఆ నివేదికలో పేర్కొన్నారు.

ఆ నివేదిక పాలస్తీనియులపై కొన్ని విమర్శలను చేసింది కూడా. ప్రత్యేకించి, ఇజ్రాయల్ అత్యధికంగా బాంబులు, మారణాయుధాలను ప్రయోగించటాన్ని తప్పు పట్టింది. 6 వేలపైగా విమానదాడుల్లో ఇజ్రాయల్ 50,000 శతఘ్నులను ప్రయోగించింది. నివాస సముదాయాలన్నీ ఘోరంగా నేలమట్టమయ్యాయి. కుటుంబాలకు కుటుంబాల్లో తుడిచిపెట్టుకుపోయాయి. 2140 మంది పాలస్తీనియులతోపాటు 551 మంది పసిపిల్లలు మరణించారు. ఇజ్రాయల్ సైన్యం ఉద్దేశ్య పూరితంగా పౌర నివాసప్రాంతాలను, నివాసభవనాలను లక్ష్యంగా చేసుకొని ఈ దాడులను నిర్వహించింది. ఇజ్రాయల్ ప్రభుత్వ చర్యలు ‘యుద్ధ నేరలతో’ సమాన మైనవిగా పేర్కొంటూ ఆ నివేదికను ముగించారు.

అంతర్జాతీయ నేర న్యాయస్థానానికి (ఐసిసి) ఈ నివేదికను సమర్పించి దీనిపై తీసుకోవాల్సిన చర్యల గురించి ప్రతిపాదించటానికి యుఎన్ హెచ్ఆర్సి ముందు ఓటింగ్కు ఈ రిపోర్టు వుంచబడింది. అమెరికా మాత్రమే దీనికి వ్యతిరేకంగా ఓటుజేసింది. భారతదేశం మరో నాలుగుదేశాలతో కలిసి ఓటింగ్కు గైర్జాబరయింది. ఈ తీర్మానానికి అనుకూలంగా 8 యూరోపియన్ దేశాలతో సహా 41 దేశాలు ఓటు వేశాయి.

భారతదేశం ఓటింగ్కు గైర్జాబరుకావటం తీవ్రంగా ఖండించదగింది.

గత సంవత్సరం యుయెన్ హెచ్ఆర్సిలో భారత ప్రభుత్వ రాయబారి ప్రసంగిస్తూ గాజా ప్రాంతంలో ఇజ్రాయల్ సాగిస్తున్న భారీ సైనికదాడులు, అంతులేని విధ్వంసాలలో పాలస్తీనియుల ప్రాణాలెన్నో గాలిలో కలిసిపోతూ పెనువిషాదాన్ని మిగులుస్తున్నాయని పాలస్తీనియుల పట్ల మొనలికన్నీరు కార్చాడు. గాజాలో ఇజ్రాయల్ సాగిస్తున్న నేరాలను విచారించే కమీషన్ నియమించటానికి భారతదేశం అనుకూలంగా ఓటు చేసింది కూడా! కాగా, యుఎన్ హెచ్ఆర్సి ఒక

నివేదికతో ముందుకు రావటంతో, భారతదేశం పూర్తిగా వెనుదిరిగింది. ఐసిసిని ఏర్పాటుచేసిన రోమ్ ఒప్పందంపై సంతకం చేసినదానిలో తాను సభ్యదేశం కానందున ఓటింగ్కు గైర్జాబరయ్యామని భారత ప్రభుత్వ విదేశాంగశాఖ వివరణనిచ్చింది. ఐసిసికి కేసులను బదలాయించే సందర్భంగా గతంలో రెండు పర్యాయాలు యుఎన్ హెచ్ఆర్సిలో భారతదేశం ఓటు చేసింది. కనుక వారి వివరణ కేవలం మోసపూరితమైనదేనని స్పష్టమౌతోంది. 2012 మార్చి, జూన్ నెలలలో కూడా రెండు పర్యాయాలుగా సిరియా దేశంలో సాగుతున్న ఘర్షణలలో ఉల్లంఘనల ఆరోపణలను విచారించేందుకు ఇండియా, యుఎన్ హెచ్ఆర్సి జరిపిన ఓటింగులో పాల్గొన్నది. ఈ రెండు సందర్భాల్లోనూ భారతదేశం అమెరికా సామ్రాజ్యవాద ప్రయోజనాల పక్షాన నిలిచింది. కనుక, అప్పుడు అభ్యంతరపెట్టవలసిన అవసరమేమీలేకపోయింది. కాగా, ఇప్పుడు ఇజ్రాయల్ కు వ్యతిరేకంగా వ్యవహరించాల్సి వచ్చేప్పటికీ, వారికి ఎక్కడలేని కుంటిసాకులన్నీ గుర్తుకు వస్తున్నాయి.

ఇజ్రాయల్ పాలకులు భారత ప్రభుత్వ విధానాల పట్ల చాలా సంతోషంగా ఉన్నారు. రానున్న రోజులలో తమ దేశంలో సరేంద్రమోడీ చేయబోయే పర్యటన గురించి వీరు చాలా ఉత్సుకతతో వున్నారు. ఈ పర్యటన తమ మధ్య సంబంధాలను బలీయం చేస్తుందని వారు భావిస్తున్నారు. ఐక్యరాజ్యసమితిలో ఇజ్రాయల్ అనుకూల కూటమిలోకి భారతదేశాన్ని చేర్చాలని వారు ఆశిస్తున్నారు.

ఇది నిస్సందేహంగా భారత ప్రభుత్వ తిరోగమన విధానం. గత యుపిఎ ప్రభుత్వం దీనిని ప్రారంభించగా ప్రస్తుత బిజెపి ప్రభుత్వం దీనిని వేగవంతం చేస్తోంది. బిజెపి, ఆర్ఎస్ఎస్ లు ఇజ్రాయల్ జాత్యహంకార పాలకులపట్ల ప్రశంసాపూర్వక వైఖరిని కలిగివున్నారనేది బహిరంగ రహస్యమే.

గత ప్రభుత్వాలు అనుసరించిన లౌకికవాదం, ప్రగతిశీలవాదం, అలీనవాదం వంటి మునుగులను తొలగించుకుని వారి చర్యలు పెరగటమనేది కేవలం అభివృద్ధి నిరోధక విధానాలను, మతతత్వ భావజాలాన్ని ముందుకు నెట్టే చర్యలు మాత్రమే గాక, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదపు వ్యూహాత్మక కూటమిని బలపరచటంలో భాగమనేది స్పష్టమౌతున్నది.

కనుక, పాలస్తీనా ప్రజలకు సంఘీభావాన్ని కొనసాగించాలని పునరుద్ఘాటించాలి. ఇజ్రాయల్ జాత్యహంకారానికి మద్దతునిచ్చే సామ్రాజ్యవాద శక్తులను వ్యతిరేకించాలి. పాలస్తీనా ప్రజలపై యుద్ధ నేరాలకు పాల్పడిన ఇజ్రాయల్ పాలకులపై చర్యలు తీసుకోవాలని డిమాండ్ చేయాలి. ★

“కాల్పుల విరమణ ఉల్లంఘనలను ఆపండి! సరిహద్దు ప్రాంతాల్లో శాంతిని నెలకొల్పండి!”

శాంతి, ప్రజాస్వామ్యాలకొరకు-పాకిస్తాన్-భారత ప్రజావేదిక (పిఐపిఎఫ్పిడి)

తక్షణమే కాల్పుల విరమణ ఉల్లంఘనలను ఆపమనీ, సరిహద్దు ప్రాంతాల్లో శాంతిని నెలకొల్పమనీ భారత, పాకిస్తాన్ ప్రభుత్వాలను మేము కోరుతున్నాము. శాంతి, ప్రజాస్వామ్యాల కొరకు పాకిస్తాన్-భారత ప్రజావేదిక సభ్యులమైన మేము భారత్, పాకిస్తాన్లమధ్య వాస్తవాధీన రేఖ, అంతర్జాతీయ సరిహద్దు, కార్య సరిహద్దుల వెంబడి సాగుతున్న కాల్పుల విరమణ ఉల్లంఘనలను తీవ్రంగా ఖండిస్తున్నాము. 2015 జూలై 10న రమ్మోలోని ఉఫాలో జరిగిన ఇరు ప్రభుత్వాధినేతల సమావేశంలో ఈ సమస్య చర్చించబడినప్పటికీ, దీనిని నిజాయితీగా పరిష్కరించేందుకు అవసరమైన రాజకీయ నిశ్చయం ఇరువైపులా కొరవడటం కొనసాగుతున్నది. భారత, పాకిస్తాన్ల మధ్య సరిహద్దు ప్రాంతంలో గత రెండేళ్లలోనూ 800కాల్పుల విరమణ ఉల్లంఘనలు చోటుచేసుకున్నాయి. 2015 జూలై నెలలోనే 11 ఘటనలు జరిగాయి. గతవారం జరిగిన కాల్పులలో భారత్వైపున రాజ్కోరి, పూంఛ్ ప్రాంతాల్లో 16 మంది గాయపడగా ఒకరు మృతిచెందారు. కాగా పాకిస్తాన్లోని సియాల్ కొటేఛాప్రాద్, రవాల్కోట్ ప్రాంతాల్లో ఐదుగురు గాయపడగా, నలుగురు మృతి చెందారు. (పత్రికా వార్తల ప్రకారం వీరిలో పౌరులు, సైనికులు కూడా వున్నారు).

ఈ కాల్పుల ఉల్లంఘనలు సరిహద్దు ప్రాంతాల్లోని ప్రజాజీవనాన్ని కష్టభరితం చేస్తున్నాయి. వారికి విద్య, వైద్యం, రవాణా తదితర సేవలు అందుబాటులో లేకుండాపోతున్నాయి. వ్యవసాయాధారిత ఆర్థికం

(భారత్, పాకిస్తాన్ దేశాలలోని మేధావులు, ప్రజాస్వామికవాదులతో ఈ ప్రజావేదిక ఇరుదేశాల్లో ఏర్పడి, ఇరు దేశాల సంబంధాలలో శాంతి నెలకొల్పే లక్ష్యంతో కృషిసాగిస్తున్నది. ఈ ప్రజావేదిక పాకిస్తాన్ విభాగమూ, భారత విభాగమూ సంయుక్తంగా చేసిన ప్రకటనను ఇస్తున్నాము. - సంపాదకుడు)

దెబ్బతినే అక్కడి ప్రజలు జీవనోపాధిని కోల్పోతున్నారు. పంట భూమి మధ్యగా భద్రతాసంస్థలు వేసిన ముళ్ల కంచెలవల్ల భూములు పడావుపడుతున్నాయి. స్థానిక, వలసకూలీలు ఏ ప్రక్కనుండి తుపాకీ గుళ్లు తగులుతాయోనన్న భీతితో పనులు చేయలేక పెద్దఎత్తున వలసలుపోతున్నారు. పాఠశాలలను తరచుగా మూసివేసి, వాటిని సహాయ శిబిరాలుగా వాడుతున్నారు. ఈ శిబిరాలలో పరిస్థితి హీనంగా వుంది. ఆహారం, నీరు, పరిశుభ్రత బాగా కొరవగా వుంది. దీనితో ప్రభుత్వం నివాస యోగ్యమని ప్రకటించకపోయినప్పటికీ ప్రజలు తమ ఇళ్లకే తిరిగి వెళ్తున్నారు. సహాయ, నష్టపరిహార, పునరావాస విధాన అమలు కొన్ని ప్రాంతాల్లో ఆలస్యమవుతుండగా, మిగిలిన గ్రామాల్లో ఇలాంటి చర్యల ఊసే వుండటంలేదు. ఈ సరిహద్దు ప్రాంతాలకున్న బలహీనతను రాజకీయ లబ్ధికోసం వాడుతున్నారు. ఇరుదేశాల సైన్యం, పత్రికలు బాధ్యతారహిత నిందారోపణలు సాగిస్తున్నాయి. ఇది అంతిమంగా అక్కడి పౌరులకు హానికారకంగానూ, ఘర్షణను పెంచేవిగానూ వున్నాయి. సరిహద్దు ప్రాంతంలో నివసిస్తున్నందువల్ల అననుకూల పరిస్థితి ప్రజలకు ఏర్పడలేదు; రాజకీయ ఘర్షణకూ,

జాతీయోన్మాదానికి సరిహద్దు ప్రాంతాలు కార్య క్షేత్రాలయినందువల్ల ప్రజలు ఇబ్బందులు పడుతున్నారు. భారత్, పాకిస్తాన్లు తమదే పైచేయి అనిపించుకునేందుకు సరిహద్దు ప్రాంతాలను నివాస యోగ్యం కాకుండా చేస్తున్నాయి. సరిహద్దుకు ఇరు వైపులా పౌరులకు పూర్వలేని నష్టాన్ని కలిగిస్తున్నాయి. ఈ సమస్యకు దీర్ఘకాలిక, శాశ్వత పరిష్కారంగా ఈ క్రింది చర్యలను తీసుకోవాలని ప్రజావేదిక సూచిస్తున్నది.

- భారత, పాకిస్తాన్లకు చెందిన సైనిక కార్య దైరక్షరు జనరల్స్ (డిజిఎంఓ) మధ్య పతాక సమావేశాలను తక్షణమే పునరుద్ధరించాలి.
- ఉఫాలో నిర్ణయించిన విధంగా ఇరుదేశాల జాతీయ రక్షణ సంస్థల (ఎన్ఎస్ఎ) మధ్య తక్షణ సమావేశం జరగాలి. భారత పాకిస్తాన్ల మధ్య చర్యలను పునరుద్ధరించాలి.
- రెండు దేశాలమధ్య చర్యలలో సరిహద్దు ప్రాంత ప్రజలను భాగస్వాములను చేయాలి. ఘర్షణకు ప్రత్యక్షంగా గురౌతున్నది వీరే. అర్థవంత పరిష్కారాన్ని చూపగలిగిందీ వీరే.
- రాజకీయ ప్రకటనలను ఉత్కంఠభరితం చెయ్యటమూ, విసుర్లు చెయ్యటమూ ఘర్షణ

వాతావరణాన్ని పెంచుతాయనీ; పౌరులు, సైనికులు దానికి మూల్యం చెల్లించాల్సి వస్తుందనీ, శాంతికి ఎంతమాత్రమూ దోహదపడదనీ ఇరువైపులా వున్న ప్రభుత్వాలూ, పత్రికాధినేతలూ గుర్తించాలి.

5. జర్నలిస్టులు, జడ్జీలు, ప్రముఖపౌరులు, సరిహద్దు ప్రాంత ప్రజాప్రతినిధులతో నిష్పాక్షిక స్వతంత్ర పర్యవేక్షణ యంత్రాంగాన్ని ఇరుప్రభుత్వాలూ ఏర్పాటు చేయాలి.

6. 2003 నాటి కాల్పుల విరమణ ఒప్పందం పైనా, ఈనాటి పరిస్థితిలో దాని సంభావ్యతపైనా పౌర, రాజకీయ బృందాలలో విస్తృతమైన లోతైన చర్చ జరగాలి.

ఉన్నతస్థాయిలో శాంతిచర్చల పునరుద్ధరణ, సరిహద్దు ప్రాంతాల్లో నివశిస్తున్న వేలాదిమంది ప్రజలకు సాధారణ జీవనాన్ని ఇవ్వగలదని మేము బలంగా విశ్వసిస్తున్నాము. ఇరుదేశాలలోని రాజకీయ, పౌర బృందాలలో బలమైన నిశ్చయం మీదనే దీర్ఘకాలిక పరిష్కారం సాధ్యమౌతుంది.

30-7-2015	అనూరాధ భాషిన్
ఐ.ఏ.రహ్మాన్	జమ్ వత్ జలిన్ దేశాయ్
అధ్యక్షులు	సహ కన్వీనర్లు
ఖ్వాజా వాసిం	అషా హన్స్
ప్రధానకార్యదర్శి	ప్రధానకార్యదర్శి
పాకిస్తాన్ విభాగం	భారత విభాగం
పిఐపిఎఫ్పిడి	పిఐపిఎఫ్పిడి

వస్తు, సేవల పన్ను

చివరకు వస్తు, సేవల పన్ను (జిఎస్‌టీ) బిల్లును పార్లమెంటులో ప్రవేశపెట్టారు. దీనిని చట్టంగా చేసేందుకు మోడీ ప్రభుత్వం అన్ని రకాలుగా ప్రయత్నాలు చేసింది. ప్రతిపక్షంలోని కాంగ్రెసుపార్టీ, వామపక్షాలు, ఒడిషా, తమిళనాడు తదితర రాష్ట్రాలు దీనిని వ్యతిరేకిస్తున్నాయి. ఇది చట్టం కావాలంటే రాజ్యాంగ సవరణ అవసరమౌతుంది. దానికి మూడింట రెండు వంతుల మెజారిటీ అనుకూలంగా ఓటు వేయాలి. ఇందువల్లనే బిజెపి ఎంత కోరుకున్నా చట్టం చేయలేని స్థితిలో వుంది. ఇలాంటి చట్టం ఒకటి చేసి దేశ పన్నుల వ్యవస్థలో సంస్కరణలు తేవాలన్న షరతును 1994లోని సంస్థాగత సర్దుబాటు కార్యక్రమానికి రుణమిచ్చిన సమయంలోనే ప్రపంచ బ్యాంకు షరతు విధించింది. ఈ దిశగా తీసుకొనే చర్యలలో భాగంగానే గత ప్రభుత్వాలు విలువ ఆధారిత పన్నును (వ్యాట్), కనీస ప్రత్యామ్నాయ పన్నును (మ్యూట్) ప్రవేశపెట్టాయి. వస్తు, సేవల పన్ను బిల్లును కూడా ప్రస్తుత రూపంలో ప్రతిపాదించింది గత యుపిఏ ప్రభుత్వమే. కొన్ని సవరణలు చేస్తే తప్ప ఆమోదం తెలిపేది లేదని ఇప్పుడు కాంగ్రెసుపార్టీ భీష్మించుకు కూర్చుంది. భారత బడా బూర్జువా వర్గమూ, విదేశీ పెట్టుబడిదారులూ దీనిని వెంటనే అమలుచేయాలని కోరుతున్నాయి. కొన్ని విదేశీ కంపెనీలు మ్యూట్‌ను కట్టబోమని హెచ్చరిస్తున్నాయి. కాంగ్రెసు బిల్లునే తాము ప్రతిపాదించామనీ, వారి సూచనల మేరకే పెట్రోలియం ఉత్పత్తులనూ, సారానూ జిఎస్‌టీ పరిధి నుండి తప్పించామనీ అరుణ్ జైట్లీ పదే పదే ప్రకటిస్తున్నాడు. వస్తు, సేవల పన్ను ప్రవేశ పెట్టడం వల్ల తమ ఆదాయం తగ్గుతుందని కొన్ని రాష్ట్రాలు దీనిని వ్యతిరేకిస్తున్నాయి. 5వ ఆర్థిక సంఘం సిఫార్సు మేరకు పన్ను ఆదాయంలో రాష్ట్రాల వాటా పెరిగిందనీ, అయినా ఆదాయం తగ్గే రాష్ట్రాలకు ఐదేళ్ళపాటు అదనంగా ఆర్థిక సహాయ మందిస్తామని గత, ప్రస్తుత ప్రభుత్వాలు హామీనిచ్చాయి.

వస్తు, సేవల పన్ను ప్రవేశపెట్టినందువల్ల దేశ స్థూల ఉత్పత్తి (జిడిపి) 2 శాతమూ, పన్ను, జిడిపి నిష్పత్తి 2 శాతమూ పెరుగుతాయనీ, దేశీయ ఉత్పత్తుల ధరలు 10 శాతం తగ్గుతాయనీ, నల్లధనం బయట కొస్తుందనీ, కేంద్ర ప్రభుత్వ వాదన. ఈ వాదన సరైనదేనా? పన్ను పెంపకం వల్ల ధరలు పెరగనా? ధరలు తగ్గి వినియోగదారులు లబ్ధి పొందగలరా? అసంఘటితంగా వున్న ఉత్పాదక రంగంపై దీని ప్రభావమేమిటి? కేంద్ర-రాష్ట్ర సంబంధాలపై దీని ప్రభావ మేమిటి? దీనివల్ల నల్లధనం తగ్గుతుందా? ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానాలు తెలుసుకునేందుకు సమన్వయ లోతుగా పరిశీలించాలి.

పన్నుల వ్యవస్థ

పన్నులు రెండు రకాలు : ప్రత్యక్ష పరోక్ష పన్నులు. ప్రత్యక్ష పన్నులంటే ఆదాయంపై విధించేవి. ఆదాయం పొందిన వెంటనే ఆదాయంలో కొంత భాగాన్ని పన్నుగా చెల్లించాలి. ఇది వ్యక్తులుగానూ, అవిభాజ్య హిందూ కుటుంబంగానూ, కంపెనీలుగానూ ఆదాయపు పన్ను చెల్లించాలి. పరోక్ష పన్నులు కూడా ఆదాయంపై విధించేవే. అయితే ఆదాయంపై ప్రత్యక్షంగా కాకుండా, ఆదాయంతో జరిగే కార్యకలాపాలపై పరోక్షంగా విధించేవి. ఉదా : వచ్చిన ఆదాయంతో దేనినైనా కొనుగోలు చేస్తే, దానిపై అమ్మకం పన్ను చెల్లించటం ఆదాయం నుండే జరుగుతుంది.

ఈ పరోక్ష పన్నులు అనేక రూపాలలో వుంటాయి : ఉత్పత్తి (ఎక్సైజ్), అమ్మకాలు (అమ్మకపు పన్ను), రవాణా (ఆక్ట్రాయ్ లేదా ప్రవేశ పన్ను), దిగుమతుల (కస్టమ్స్)పై విధించబడతాయి. ఇవికాక వినోదపు పన్ను, సెస్సులు, సర్‌ఛార్జీ వంటి ఇతర రూపాల పన్నులు కూడా వుంటాయి. ఏదైనా చివరకు వినియోగదారుడి రూపంలో ప్రజలు తమ ఆదాయం నుండి చెల్లించవలసి వస్తుంది.

జిఎస్‌టీ విధింపు వల్ల స్థూల దేశీయ ఉత్పత్తిలో పరోక్ష పన్నుల శాతం పెరుగుతుంది అని ప్రభుత్వం చెప్పటమంటే సరుకుల ధరలు పెరుగుతాయి. ఎందుకంటే ఉత్పత్తి అయిన ప్రతి సరుకు మీదా పన్ను పెరిగితేనే స్థూల దేశీయ ఉత్పత్తిలో పన్ను నిష్పత్తి పెరుగుతుంది. అప్పుడు జిఎస్‌టీ వల్ల ధరలు తగ్గుతాయని చెప్పటం సరికాదు.

పరోక్ష పన్నులు వివిధ రూపాలలో వుంటాయి. నిర్దుష్టం, అడ్‌వాలోరం (అమ్మకం ధరలో శాతం); విలువ ఆధారిత రూపాలలో వుంటాయి. నిర్దిష్ట రూపంలో పన్ను సులభం. ఫలానా సరుకుపై ఫలానా శాతం

దేశాన్ని బడా బూర్జువాలకు, ఐదేశీ కంపెనీలకు పంటభూమిగా మార్చే చర్య

పన్ను అని విధించటం, వసూలు చేయటం సులభం. పరోక్ష పన్నులలో ఎక్కువ భాగం ఈ రూపంలోనే ఉంటాయి. దీని వల్ల పన్ను ఆదాయం స్థిరంగా వుంటుంది. ప్రతి ఏడూ వీటిపై పన్ను రేట్లు పెంచుకుంటూపోతే తప్ప పన్ను ఆదాయం పెరగదు.

కాగా అడ్‌వాలోరం వల్ల పన్ను ఆదాయం పెరుగుతూ పోతుంది. వివిధ కారణాల వల్ల సరుకు ధర పెరిగినప్పుడల్లా, ఈ పన్నురేటు పెంచకుండానే పన్నుల నుండి వసూలు పెరుగుతుంది. చమురు ధర పెరిగినప్పుడూ, దాని నుండి పన్ను ఆదాయం పెరగటం దీనికొక ఉదాహరణ. కనుక నిర్దుష్టరూప పన్ను నుండి అడ్‌వాలోరం రూపంలోకి మారే ధోరణి సాగుతూ వుంటుంది. దీనివల్ల ఆ సరుకు అంతిమ ధరలు (వినియోగదారుడు చెల్లించే ధరలు) పెరుగుతూ పోతాయి. ఇంతేకాక లాభం పెంచుకునేందుకు ఉత్పత్తిదారుడు సరుకు ధర పెంచినా, పన్ను పెరుగుతుంది. ఆ విధంగా లాభాలూ పన్ను కూడా పెరిగి వినియోగదారుడిపై భారం పెరుగుతుంది.

ప్రపంచ బ్యాంకు వత్తిడి

1991లో నూతన ఆర్థిక విధానాలు మొదలైన నాటినుండే విలువ ఆధారిత పన్ను (వ్యాట్) ప్రవేశ పెట్టాలని ప్రపంచ బ్యాంకు షరతులు విధించింది. చిన్న పరిశ్రమల రంగానికి వున్న రిజర్వేషన్ల వల్లా, పన్ను మినహాయింపుల వల్లా అవి మనగలిగాయి. ఉత్పాదక రంగంలో సగంవరకూ, ఎగుమతులలో 40 శాతం వరకూ అసంఘటిత, చిన్న పరిశ్రమల రంగం నుండే సమకూరుతున్నది. 93 శాతం వరకూ కార్మికులు ఈ రంగంలోనే ఉపాధి పొందుతున్నారు. స్థానిక ఉత్పత్తి, స్థానిక అమ్మకాలతో వుండే ఈ రంగానికి వ్యాట్ వల్ల సమకూరే లబ్ధి ఏమీ ఉండదు.

వ్యాట్ - విలువ ఆధారిత పన్ను. ఒక టెక్స్‌టైల్ మిల్లు బట్టలు తయారుచేస్తే బట్టల అమ్మకం ధరను బట్టి పన్ను వుంటుంది. వ్యాట్‌లో బట్టల మిల్లు కొన్న నూలు, ఇతర ఖర్చులను తీసివేసి ఇక్కడ విలువ ఎంత అదనంగా చేర్చబడిందో లెక్కవేసి ఆ విలువ పైనే పన్ను విధిస్తారు. దీనిని విలువ ఆధారిత పన్ను అంటారు.

చిన్న పరిశ్రమలు ఉత్పత్తి ఖర్చుల సమాచార మంతటినీ నిర్వహించటం కష్టతరమౌతుంది. దీనికోసం వారికి అదనపు ఖర్చు అవుతుంది. కాగా బడా పరిశ్రమలకు ఇది తేలిక. అంతేకాక అవి పెద్దయెత్తున ఉత్పత్తి చేస్తాయి కనుక సగటు ఖర్చు తగ్గుతుంది. దేశ వ్యాపితంగా వ్యాట్ రేటు ఒకే విధంగా వుంటుంది. గనుక వీటికి పన్ను తగ్గుతుంది. తత్ఫల్యపసానంగా వీటి సరుకుల ధరలు చిన్న పరిశ్రమల కన్నా తగ్గుతాయి. చిన్న పరిశ్రమలు దెబ్బతింటాయి. పెద్ద కంపెనీల అమ్మకాలు పెరుగుతాయి. ఇది ఊహాచిత్రం కాదు. నూతన ఆర్థిక విధానాలకు ముందు అసంఘటిత ఉత్పాదకరంగపు జిడిపి వాటా దాదాపు 55 శాతముండగా, 2012-13 నాటికి 23 శాతానికి తగ్గిపోవటం వెనుకనున్న కారణాలలో ఒకటి వ్యాట్.

ఇది అర్థమైన విదేశీ కంపెనీలు, భారత బడాబూర్జువా వర్గమూ వ్యాట్‌ను అమలుచేయాలని డిమాండ్ చేశాయి. దీనితో ప్రభుత్వం ఎక్సైజ్‌డ్యూటీలను వ్యాట్ పద్ధతిలోకి మార్చింది. 2000లో దానిని సెంట్రల్ వ్యాట్‌గా మార్చింది. 2005 నాటికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కూడా అమ్మకం పన్నును వ్యాట్ పద్ధతిలోకి మార్చాయి.

ఈలోగా కేంద్ర ప్రభుత్వం 1994లో సేవల పన్నును ప్రవేశపెట్టింది. 1 శాతం పన్నుతో టెలిఫోన్‌పై ప్రవేశపెట్టిన సేవల పన్నును క్రమంగా అన్నిరకాల సేవలకు (ప్రస్తుతం రైల్వేటికెట్లకు) పన్ను శాతం 12 వరకూ (ప్రస్తుతం 14 శాతం) విస్తరించింది. పరోక్ష పన్నులన్నింటిలోనూ ధరలు పెంచే ప్రభావం సేవల పన్నుకీ వుంది.

వస్తు, సేవల పన్ను

ఈ నేపథ్యంలో వస్తు, సేవల పన్ను ప్రతిపాదన ముందుకొచ్చింది. ప్రస్తుతం వివిధ రాష్ట్రాలు, కేంద్రం అమలుచేస్తున్న పరోక్ష పన్నుల స్థానంలో వస్తు, సేవల పన్నును ప్రవేశపెట్టాలన్నదే ఆ ప్రతిపాదన.

ఏ.కుమార్ 1986లో తయారుచేసిన పత్రంలో (ఇకనామిక్ అండ్ పాలిటికల్ వీక్లీ 12-4-1986) వ్యాట్ వల్ల మౌలిక, మధ్యస్థ ఉత్పత్తుల ధరలు కొంత తగ్గుతాయకానీ ఉత్పత్తి గొలుసుకట్టులోని చివరి సరుకు ధర తగ్గబోదని నిరూపించారు.

అలాగే జిఎస్‌టీ, ఎక్కువ సేవలూ, ఎక్కువ సరుకులకు వర్తిస్తుంది. అలాగే అనేక సెస్సులు, పన్నులను తొలగిస్తుంది. అందువల్ల అన్నింటి ధరలు పెరుగుతాయి.

చిన్న పరిశ్రమలకు వ్యాట్ నుండి కొన్ని మినహాయింపులిచ్చారు. వీటిని పెద్ద పరిశ్రమలు వాడుకోవటమన్న అక్రమం సాగుతున్నది. ఉదాహరణకు పెద్ద టెక్స్‌టైల్ మిల్లులు పవర్‌లూమ్స్‌తో బట్టలు తయారు చేయించి, వాటికి తమ బ్రాండు ముద్రవేసి అమ్ముకుంటాయి. తద్వారా రెండు దశల్లోనూ వ్యాట్ చెల్లించకుండా తప్పించుకుంటాయి.

పవర్‌లూమ్‌లు స్థానిక నూలుతో తక్కువ నాణ్యత గల బట్టను తయారుచేసి తక్కువ ధరకు అమ్ము కుంటాయి. పేదలు వీటిపైనే ఆధారపడి తమ అవసరాలు తీర్చుకుంటారు. పెట్రోలియం ఉత్పత్తులను జిఎస్‌టీ నుండి తప్పించారు గనుక డీజిలు ధరలు పెరిగినప్పుడల్లా నూలు రవాణా ఛార్జీలు పెరిగి బట్టల ధరలు పెరుగుతాయి. ఇది పేదలపై మరింత భారమౌతుంది.

జిఎస్‌టీ బిల్లుపై బేరసారాలు సాగుతున్నాయి గనక అంతిమ అభిప్రాయం ఇప్పుడే చెప్పలేకపోయినా, ప్రతిపాదనలను పరిశీలించవచ్చు.

పెట్రోలియం, పొగాకు ఉత్పత్తులను, నీరునూ జిఎస్‌టీ నుండి మినహాయించారు. చమురు ఉత్పత్తులపై పన్ను ఆదాయంపైన కేంద్రమూ, సారా ఆదాయంపైనా రాష్ట్రాలు ఆధారపడుతున్నాయన్నది స్పష్టమే. వీటి ధరలు పెరుగుతాయి. రవాణా ఛార్జీలు పెరిగి ధరలు పెరుగుతాయి. సారా అమ్మకాలు పేదల ఆదాయాన్ని నిలుపునా దోచుకుంటాయి. జిఎస్‌టీ వచ్చినా ఈ పరిస్థితి కొనసాగుతుంది.

జిఎస్‌టీ వల్ల రాష్ట్రాల అమ్మకం పన్ను పోతుంది. కేంద్రం విధించే ఎక్సైజ్ డ్యూటీ, సేవా పన్ను పోతాయి. ఇప్పుడు జిఎస్‌టీని కేంద్రమే వసూలు చేస్తుంది. దీనిని కేంద్ర పన్నుసేవల పన్ను (సిజిఎస్‌టీ) రాష్ట్రాల పన్ను సేవల పన్ను (ఎస్‌జిఎస్‌టీ)గా విభజించింది. కస్టమ్స్ డ్యూటీలు (దిగుమతులపై పన్నులు) దీని పరిధిలోకి రావు. ఇవికాక మూడవ రకం వుంది. అది అంతరాష్ట్ర జిఎస్‌టీ. ఇవన్నీ కలిసి పన్ను భారాన్నీ, తద్వారా సరుకుల, సేవల ధరలను పెంచుతాయి. ఉదా : సేవలపై ఇది వరకు సేవా పన్ను వుండేది. ఇప్పుడవి రాష్ట్రాల జిఎస్‌టీని చెల్లించాలి. కనుక పన్ను రేటు పెరిగి సేవల ధర పెరుగుతుంది.

సమాఖ్య అన్న భావన మరింత నీరుగారుతుంది. భారతదేశం సమాఖ్య అని చెప్పుకున్నప్పటికీ, అధికారాలు కేంద్రం చేతిలో కేంద్రీకృతం కావటం పెరిగిపోతూ వున్నది. ఇది రాష్ట్రాలను ఆర్థికంగా దెబ్బ తీస్తుంది. రాష్ట్రాల నుండి నిధుల కోసం ఎదురుచూసే

2015సెప్టెంబర్ 2... (మొదటిపేజీ తరువాయి)

ప్రధాన మంత్రి మోడీ మాట్లాడుతున్నారు. “పరిశ్రమ రక్షణ” (పరిశ్రమ నడవటం, కార్మికులకు పని కల్పించటం, వేతనాలు చెల్లించుతూ వుండటం) గురించి మాత్రమే తరచూ చర్చలు జరుగుతున్నాయి - పారిశ్రామిక వేత్తల రక్షణ వ్యవహారాలు చర్చకు రావటం లేదని ప్రధాని మోడీ తెగ బాధపడిపోతున్నాడు.

“ఆర్థిక కార్యకలాపాలలో పెరుగుదల లేకుండా కార్మిక బలగం మొక్క భద్రత ఒనగూడదు కనుక” ఆర్థిక కార్యకలాపాలకు హానికలిగించే చర్యలకు (కార్మికులు సమ్మెలకు, ఆందోళనలకు) పూనుకోరాదని కేంద్ర ఆర్థికమంత్రి జైట్లీ బోధచేస్తున్నాడు.

కార్మికచట్టాలలో తెస్తున్న మార్పులన్నింటినీ అంగీకరించాలని కేంద్ర కార్మికశాఖ సహాయమంత్రి బందారుదత్తాత్రేయ కార్మికులను కోరుతున్నాడు.

పెట్టుబడి లక్ష్యం లాభార్జనే అయితే, విదేశీ పెట్టుబడి లక్ష్యం విదేశాలకు ఆ లాభాలను తరలించటం అయితే, కార్మిక చట్టాలలో తలపెడుతున్న ‘మార్పులు - తొలగింపుల’ లక్ష్యం పెట్టుబడుల ఆకర్షణ అయితే, -పాలకులూ, ప్రభుత్వాలూ కార్మికుల శ్రమశక్తిని కాజేసే పెట్టుబడి వైపు, పెట్టుబడిదారులవైపు నిలబడుతున్నారని వారిమాటలను బట్టే అర్థం అవుతోంది కదా! వారు కార్మిక వ్యతిరేకులని స్పష్టమవుతున్నది కదా! దేశంలోని కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు, పాలకులు - కార్మికుల హక్కులనూ, సదుపాయాలనూ, సమోదు చేసిన చట్టాలన్నింటినీ మార్పు చేసి లేదా తొలగించి వేతన బానిసత్వంలో నలిగిపోతున్న కార్మికవర్గాన్ని మధ్యయుగాల నాటి ‘కట్టుబానిసత్వం’లోకి నెట్టాలని ప్రయత్నించుతున్నారు. ఆ రకంగా విదేశీ బహుళ జాతి సంస్థల పెట్టుబడికి, దేశంలోని బడాసంస్థల పెట్టుబడికి తమ సేవా తత్పరతను చాటుకోజూస్తున్నారు.

కనుక ప్రభుత్వాలపైన, పాలకులపైన, యజమాన్యాలపైనా పోరాటాలు సాగించటం తప్ప మనముందు మరో పరిష్కార మార్గం లేదు.

స్థానిక సంస్థల పరిస్థితి మరింత దిగజారుతుంది.

సరుకు ఉత్పత్తి జరిగిన రాష్ట్రంలోనే దానిపై అమ్మకం పన్ను వసూలు అయ్యేది. జిఎస్‌టీతో అమ్మకపు పన్ను పోవటమేకాక వస్తు సేవల పన్ను సరుకు అమ్మకం జరిగిన రాష్ట్రాలలో వసూలు అవుతుంది. అందువల్ల గుజరాత్, మహారాష్ట్ర, తమిళనాడు వంటి రాష్ట్రాలు తమ ఆదాయం తగ్గుతుందని భయపడుతున్నాయి.

మరోవైపున బీహారు, ఒరిస్సా వంటి వెనుకబడిన రాష్ట్రాలు కూడా అమ్మకం పన్ను లేనందున తమ ఆదాయం తగ్గుతుందని భయపడుతున్నాయి.

ఆదాయం తగ్గే రాష్ట్రాలకు కొంత ఊరటగా అధిక నిధులిస్తానని కేంద్రం అంటున్నది. అవే సరుకులు, అవే సేవలపైనే పన్ను విధిస్తారు గనుక, పన్ను నుండి ఆదాయం రాష్ట్రాలకు తగ్గితే కేంద్రానికి తగ్గుతుంది. కనుక పన్ను రేటు పెంచటం తప్ప మరో మార్గ ముండదు.

నల్లధనం తగ్గుతుందనటం కల్ల. దొంగబిల్లులు సృష్టించటం, ఉత్పత్తికి తక్కువ ఖర్చు చూపించటం తద్వారా తక్కువ పన్ను చెల్లించటం, భారత బడా బూర్జువా వర్గానికి అలవాటే. కేజి బేసిన్‌లో రిలయన్స్ కంపెనీ తప్పుడు లెక్కలతో ఎక్కువ ఖర్చు చూపడం, దాని ప్రకారమే ప్రభుత్వం దాని గ్యాసు ధరను నాలుగురెట్లు పెంచటానికి అంగీకరించటం తెలిసిన మరెవరికీ జిఎస్‌టీ నల్లధనం తగ్గుతుందంటే నమ్మకం కలగదు.

జిఎస్‌టీ వల్ల కార్మికుల ఉత్పత్తి సామర్థ్యం ఒక శాతం పెరుగుతుందని, ఆ మేరకు కార్మికుల వేతనాలు పెరుగుతాయనీ మరో సాకు. జిఎస్‌టీ వల్ల 100 రూ॥ విలువ గల సరుకు ఉత్పత్తి చేసే కార్మికులు 101 రూ॥ విలువ గల సరుకు ఉత్పత్తి చేసినందున వీరి వేతనాలు పెరుగుతాయట. 93 శాతం కార్మికులు అసంఘటిత రంగంలో వున్నందున, వారికి కనీస వేతనాలు కూడా ఇప్పించలేని ప్రభుత్వాలున్న స్థితిలో, పెరిగిన ఉత్పత్తి సామర్థ్యం మేరకు వేతనాలు పెరుగుతాయనటం పరిహాసమే.

అన్నింటికంటే ముఖ్యమైన అంశం భారతదేశం మొత్తం ఏకీకృత మార్కెట్టుగా రూపొందటం. ఒకే పన్ను విధానం, ఒకే పన్నురేటు బడా బూర్జువాలకూ, విదేశీ కంపెనీలకు ఎక్కువ లబ్ధి చేకూరుస్తుంది. చిన్న, మధ్యరకం పరిశ్రమలకు అననుకూల పరిస్థితి కల్పిస్తుంది. పోటీ తట్టుకోలేక ఇవి నష్టపోవటం, ఉత్పత్తి, అమ్మకాలపై గుత్తాధిపత్యానికి దారితీస్తుంది. ★

- వివిధ సంఘాలు/సమాఖ్యలలో వున్న కార్మికులు తమ, తమ యూనియన్లలో సభ్యులుగా కొనసాగుతూనే, తమ సంకుచిత పరిధులను అధిగమించి, వర్గప్రాతిపదికన ఐక్యమై, వర్గ వైతన్యంతో సమిష్టిగా పోరాటాలను నిర్వహించాలి! పోరాటాలలో పాల్గొనాలి! పోరాటాలను సాగించాలి! కార్మికవర్గ ఐక్యతా పతాకను సమున్నతంగా నిలబెట్టాలి!*
- సెప్టెంబరు-2 సార్వత్రిక సమ్మె నిర్వహణకు కార్మికులందరం, కలిసికట్టుగా ముందుకు సాగుదాం!*
- యజమానులు, పాలకులు సాగించుతున్న అమానవీయ, నిర్దాక్షిణ్య శ్రమశక్తి దోపిడీలకు వ్యతిరేకంగా, సమైక్యంగా గొంతు విప్పుదాం!*
- ప్రభుత్వాలు, పాలకులు చేపట్టిన కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలను సమైక్యంగా ప్రతిఘటించుదాం!*

1-8-15 **కార్యవర్గం**
AIFTU (New)

Read !

Subscribe!!



వర్గ్ సంఘర్ష్ కా పుకార్

Hindi Organ of

Central Committee of CPI (ML)

కార్మికవర్గ ఐక్యత మాత్రమే, కార్మికులకు-కార్మికవర్గ ప్రయోజనాలకు ఏకైక రక్షణ అని చాటిచెప్పతున్న పాలిశుద్ధ్య కార్మికుల సమ్మె అనుభవం

ఇటీవలి కాలంలో రెండు తెలుగు రాష్ట్రాలల్లోనూ -ఆంధ్రప్రదేశ్, తెలంగాణా రాష్ట్రాలల్లోనూ - పంచాయితీలు, మున్సిపాలిటీలలో పనిచేస్తున్న పారిశుధ్య కార్మికులు తమ వేతన పెంపుదల, ఉద్యోగాల క్రమబద్ధీకరణ, మరికొన్ని యితర డిమాండ్లతో సమ్మె జరిపారు. ఈ సమ్మెపట్ల యీ రెండు రాష్ట్రాల పాలకులూ, ప్రభుత్వాలూ అవలంబించిన వైఖరులు, ఆ కార్మికులపట్ల అధికార పార్టీల ఎమ్మెల్యేలూ, మేయర్లూ, ఎంఎల్సీలూ, మున్సిపల్ చైర్మన్లూ తదితరులు ప్రవర్తించినతీరూ, మనదేశంలో అమలు జరపబడుతున్న ప్రజాస్వామ్య పాలన బందారాన్ని బట్టబయలు చేయటంతోపాటు, దేశంలో మెజార్టీ ప్రజలుగా వున్న కార్మిక - శ్రామిక ప్రజానీకంపట్ల పాలకులు అమలు జరుపుతున్న దోపిడీవర్గ స్వభావాన్ని వెల్లడి చేస్తున్నది. తమ కనీస, న్యాయబద్ధమైన, అతి సామాన్యమైన డిమాండ్లను సాధించుకోవాలన్నా కార్మికులు - శ్రామికులు ఎంతటి భారీఎత్తున కదలాల్సి వుంటుందో ఈ సమ్మె అనుభవాలు తెలియజెప్పు తున్నాయి. అంతేకాక నిజమైన అర్థంలో కార్మికులు - కార్మికవర్గమూ తమ ప్రయోజనాలను పరిరక్షించు కోవటానికి ఏ అంశంపై ప్రధానంగా ఆధారపడాల్సి వుంటుందో, యీ సమ్మె అనుభవం స్పష్టంచేస్తోంది. ఆంధ్రప్రదేశ్లో సుమారు 40,000 మందీ, తెలంగాణాలో 30,000 మందీ తమ వేతన పునర్ వ్యవస్థీకరణ జరపమనీ, తమను రెగ్యులర్ చేయమనే ప్రధాన డిమాండ్లపై, విధిలేని పరిస్థితిల్లో సమ్మెకు దిగారు. ఈ కార్మికులందరూ అట్టడుగు సామాజిక వర్గాలకు - దళిత, గిరిజన విభాగాలకు - చెందినవారే. అంతేగాక వీరు అట్టడుగు వేతనశ్రేణిలో వున్న కార్మికులు. అత్యధికసంఖ్యలో వున్న యీ పారిశుధ్య కార్మికులందరూ కాంట్రాక్టు లేక పొరుగు సేవలకు చెందినవారే! వీరికి ఉద్యోగ భద్రతకానీ, వేతనాల పెంపుదలకానీ, సామాజిక భద్రతకానీ లేదు. ఆదర్శ యజమానులుగా వుండాల్సిన ప్రభుత్వాలే, యీ కార్మికులపట్ల యింతటి వివక్షాపూరితంగా, చట్ట విరుద్ధంగా వ్యవహరించటం ఒక గొప్పదారుణం. 'ప్రజాస్వామ్య' పాలన అనబడేది, ప్రజలలో కొన్నివర్గాల వారినే (సంపన్నవర్గాల వారినే), వారి ప్రయోజనాలనే పట్టించుకొని, మెజార్టీగా వున్నారే కార్మిక-శ్రామిక వర్గాలను, వారి కనీస అవసరాలనూ, ప్రయోజనాలనూ పట్టించుకోక, వారిపట్ల దారుణమైన వివక్షత చూపిస్తుందనటానికి యింతకన్నా మంచి ఉదాహరణ యింకోటి అవసరంలేదు.

కేంద్రప్రభుత్వం నియమించిన కనీసవేతన బోర్డుయొక్క నియమావళి, సిఫార్సు ప్రకారం, ఒకో కార్మికుడికి, డి.ఎ.తో కూడిన వేతనం అంటే రూ.15,432 కనీస వేతనం యివ్వాలివుంటే, యీ పారిశుధ్య కార్మికులకు పి.ఎఫ్, ఇ.ఎస్.ఐ. లకు చెల్లింపాల్సిన మొత్తాలను కోతకొని, కేవలం రు.6,700/-లను చెల్లిస్తున్నారు. అంతేకాక అనేక మున్సిపాలిటీల లోనూ, నగర పాలక సంస్థల్లోనూ ఈ నిర్బాగ్య పారిశుధ్య కార్మికులనుండి పై అధికారులు లంచాలను బలవంతంగా వసూలు చేస్తున్న వైనం-బలవంతంగా ఆ కార్మికుల ఎ.టి.ఎం.కార్డులను స్వాధీనం చేసుకొని అధికారులు దోచుకొంటున్న వైనం-మీడియాలో బట్టబయలైన బహిరంగ రహస్యమే. ఇది చాలదన్నట్లు చాలా మేరకు మున్సిపాలిటీలు, కార్పొరేషన్లు, పంచాయితీలు పారిశుధ్య కార్మికులకు యివ్వాలైన బెల్లం, కొబ్బరినూనె, 501 రకం సబ్బు, మూడు జతల యూనిఫారం, రెండు జతల పనిముట్లను కూడా సక్రమంగా యివ్వక, ఆ కార్మికులు వృత్తిరీత్యా గురయ్యే జబ్బుల నుండి కల్పించాల్సిన రక్షణను హరిస్తున్నారు. ఇందువలన అనేక వందలమంది కార్మికులు నిరంతరం తీవ్రమయిన వ్యాధుల పాలవుతున్నారు. కొన్ని మున్సిపాలిటీల్లో కార్మికులకు చెందాల్సిన పీ.ఎఫ్. ఈఎస్ఐ వాటాలను కూడా పి.ఎఫ్. సంస్థకు చెల్లించక భారీఎత్తున బకాయిలుపెట్టిన ఉదాహరణలే ఎక్కువ వున్నాయి. కొన్ని మున్సిపాలిటీలు అత్యల్ప వేతనాలు పొందుతున్న ఈ పారిశుధ్య కార్మికుల నుండి వృత్తి పన్నుని కూడా వసూలు చేస్తున్నాయి. మురికి గొట్టాలలోకి, గోతులలోకి దింపి ఈ పారిశుధ్య కార్మికుల చేత పనిచేయించుకొనే యీ మున్సిపల్ సంస్థలు, వారి భద్రతకు అవసరమైన పనిముట్లను

యివ్వకుండా, ఏర్పాట్లు చేయకుండా యీ పారిశుధ్య కార్మికులనేకమందిని మురుగు గొట్టాలులోని విష వాయువుకూ, మురుగు ప్రవాహ వేగానికి బలిచేస్తూ వారి ప్రాణాలతో చెలగాటం ఆడుకొంటూ, అనేకమంది మరణాలకు నిరంతరం కారణమవుతున్నారు.

ఈరకంగా ప్రభుత్వ హయాంలో నిర్వహింపబడే మున్సిపాలిటీల, నగర పాలకసంస్థల యీ పారిశుధ్య కార్మికులే, తమ ప్రాణాలను పణంపెట్టి, నేటి మన నవనాగరికతనూ, ప్రజలకు పరిశుద్ధ వాతావరణాన్ని కాపాడుతున్నారు.

ఇటువంటి కార్మికులపట్ల రెండు రాష్ట్రాల ముఖ్యమంత్రులూ, వారి అనుయాయులూ, వారి ప్రభుత్వాలూ యీ సమ్మె సందర్భంగా అనుసరించిన వైఖరులు వారి సహజ దోపిడీవర్గ స్వభావాన్ని బట్టబయలు చేస్తున్నాయి. కార్మికులూ - కార్మిక వర్గమూ వీరిపట్ల పెంపొందించుకోవాల్సిన స్థిరమైన వర్గదృక్పథాన్ని గురించి నొక్కిచెప్పున్నాయి.

పాలనా ప్రభుత్వ అధిపతులుగా, ప్రజల తరపున విశ్వాసపూర్వకంగా, ధర్మకర్తలుగా వ్యవహరించాల్సిన యిరు రాష్ట్రాల ముఖ్యమంత్రులూ, యీ పారిశు ధ్యకార్మికుల పట్ల మధ్యయుగాలనాటి పూర్వదల్ దొరల మాదిరిగా దురహంకారపూరితంగా వ్యవహరించారు.

ఈ యిద్దరు ముఖ్యమంత్రులూ, వీరి అనుయాయులూ యీ రాష్ట్రాలను తమ స్వంత ఆస్థలన్నట్లుగానూ, వీటిలో జీవించే ప్రజలను తమ దాసులుగానూ భావిస్తూ, ఆ రకంగా యీ పారిశుధ్య కార్మికులను తమ యింటిలో పనిచేసే పాలేర్లు, దాసీలు అన్నట్లుగా యీ సమ్మె సందర్భంగా వ్యవహరించారు. సమాజంలోని అట్టడుగు అంచుకు నెట్టబడిన యీ పారిశుధ్య కార్మికులపట్ల ఎంతో ప్రతీకార వైఖరితో, వారిమీద పగతీర్చుకొంటున్న వైఖరిని ప్రదర్శించారు. తన రాష్ట్రంలో సమ్మెచేస్తున్న పారిశుధ్య కార్మికుల సమ్మెను అణచటానికి ఏకంగా సైన్యాన్నే తెలంగాణా ముఖ్యమంత్రి రంగంలోకి దించితే, స్వర్ణ ఆంధ్రప్రదేశ్ ను నిర్మిస్తానంటూ రాష్ట్రప్రజానీకాన్ని ఊరిస్తున్న ముఖ్యమంత్రి చంద్రబాబు, తమ మనుగడకోసం విధిలేని పరిస్థితుల్లో సమ్మె పోరాటానికి దిగిన యీ పారిశుధ్య కార్మికులపై ఏకంగా యుద్ధాన్నే ప్రకటించాడు. వీరిపై పోలీసులను ఉసిగొలిపి, మహిళా కార్మికులన్న వివక్షణకూడా లేకుండా వీరిపై హేయమైన దాడులు జరిపించాడు. వందలసంఖ్యలో యీ పోరాడే కార్మికులను అరెస్టు చేయించాడు. మిలిటెంటుగా సమ్మె నిర్వహణలో, కార్యకలాపాలలో పాల్గొన్న కార్యకర్తలపై అక్రమ కేసులు బనాయించేశాడు. ఇక టిడిపి ఎంఎల్ఏలు, ఎంఎల్సీలూ, మేయర్లూ, మున్సిపల్ కమిషనర్లు ఐతే రాజును మించిన రాజభక్తి చూపిస్తూ - అటు ఆస్థిపన్నులను కోట్లాది రూపాయల్లో ఎగకొడుతున్న సంపన్నులకానీ, యిటు అవినీతిలో కూరుకుపోయి అనేకానేక అక్రమాలకు పాల్పడే మున్సిపల్ అధికారులనూ పల్లెత్తుమాట కూడా అనలేని, యీ సందర్భంగా వారిపై తమకున్నదనుకొన్న అధికారాన్ని ప్రదర్శించలేని-యీ ప్రబుద్ధులు అత్యంత నికృష్టమైన శ్రమను చేస్తున్న పారిశుధ్య కార్మికులపై తమ ప్రతాపాన్ని చూపించారు. వీరు పలుచోట్ల ఈ కార్మికులపై భౌతికదాడులు జరిపారు. మహిళలపైన కూడా దాడులు జరిపారు. వీరిని కులం పేరుతో తిట్టారు. ఈ రకంగా యీ ప్రబుద్ధులైన ఎమ్మెల్యేలు, ఎమ్మెల్సీలు, కౌన్సిలర్లు, కార్పొరేటర్లూ యీ నిస్సహాయ కార్మికులపై వీరంగం వేశారు. సమ్మె విరమించకపోతే మీకు జీవనోపాధిలేకుండా చేస్తాం అంటూ బహిరంగంగానే యీ కార్మికులను బెదిరించారు. ప్రజల -ప్రత్యేకించి మెజార్టీగా వున్న దళితుల, మహిళల, శ్రామికుల ఓట్లతో ఆయా పదవుల్లోకి వచ్చిన యీ 'ప్రజా ప్రతినిధులు' ఆ మెజార్టీ ప్రజలైన దళిత, శ్రామిక జనులపైననే దాష్టీకం జరుపుతూ, తమ ప్రజాస్వామ్య వ్యవస్థయొక్క నిరంకుశ పెత్తందారీ వర్గతత్వాన్నీ, బూటకత్వాన్నీ బట్టబయలుచేశారు. వారి సమ్మెను విచ్ఛిన్నంచేయటానికి సామ, దాన, భేద, దండోపాయాలన్నింటినీ అటు ప్రభుత్వమూ - యిటు చంద్రబాబు అనుచరగణమూ ప్రయోగించారు.

ప్రతిపక్ష రాజకీయ పార్టీలు (పార్లమెంటరీ) యీ సమ్మెకు తాము మద్దతునిస్తున్నట్లు పదేపదే ప్రకటించినా, రౌండ్ టేబుల్ సమావేశాల లాంటి ప్రదర్శనాత్మక

కార్యకలాపాలు జరిపి బీరాలు పలికినా, ఆచరణాత్మకంగా వీరు పారిశుధ్య కార్మికులకు యిచ్చిన మద్దతు ఏమీలేకుండా పోయింది. దురదృష్టవశాత్తూ సాధారణ ప్రజానీకం కూడా యీ పారిశుధ్య కార్మికుల సమ్మె తమకు అసౌకర్యం కల్పించిందని ప్రత్యేకించి 'పుణ్యపుష్కరాల' కాలంలో మరింత అసౌకర్యం కల్పించిందనీ భావించారు తప్ప, యిది పారిశుధ్య కార్మికులు విధిలేని పరిస్థితిలో, తమ మనుగడను కొనసాగించడంకోసం జరుపుతున్న జీవన్మరణ పోరాటంగా భావించి వారికి తమ సహాయ, సానుభూతులను అందించలేకపోయారు. ఇందుకు కారణం సమ్మెయొక్క అనివార్యత, ఆవశ్యకతలను గురించి ప్రజలకు వివరించి, వారి సానుభూతిని పొందటానికి అవసరమైన చర్యలను, ఈ సమ్మెను నిర్వహించిన జాయింట్ యాక్షన్ కమిటీ నాయకత్వం కనీసంగా చేపట్టకపోవటమేనని చెప్పక తప్పదు. అంతేకాదు, సమ్మెకు ముందే మున్సిపల్ రంగంలోవున్న పర్సినెంట్ ఉద్యోగులందరినీ, మినిస్టీరియల్ ఉద్యోగులందరినీ సమ్మెకు సన్నద్ధం చేయటంలో కూడా ఆ నాయకత్వం విఫలమయింది. ఈ వైఫల్యాలు సాంప్రదాయక కార్మికసంఘ ఉద్యమాల్లో ఎన్నటినుంచో సామాన్య బలహీనతా అంశాలై కూర్చున్నాయి.

ఒకవైపు సమ్మెచేస్తున్న కార్మికులపై అనేక రూపాల్లో ప్రభుత్వమూ, పాలకులూ దాడిచేస్తుంటే, యీ పారిశుధ్య కార్మికులు నిస్సహాయులుగా నిలిచిపోవాల్సిన వచ్చింది. పొంతనలేని అసంబద్ధమైన కార్యక్రమాలను నిర్వహించాల్సివచ్చింది. ప్రతిపక్ష నాయకుడు వై.ఎస్. జగన్మోహనరెడ్డికి, సమ్మె చేస్తున్న కార్మికులు మెమోరాండంలు సమర్పించే కార్యక్రమాల్లాంటి పసలేని కార్యక్రమాలు నిర్వహించాల్సివచ్చింది. సమ్మె నిర్వహిస్తూ దిక్కుతోచని స్థితిలో దాని పరిష్కారంకోసం సంఘ నాయకులు నిరాహారదీక్షలకు కూర్చోవటం లాంటి కార్యక్రమాలకు దిగజారవలసివచ్చింది. ఈ సమ్మెకు మద్దతునిస్తామన్న రాజకీయ పార్టీలు-సమ్మెకు మద్దతుగా ప్రజానీకాన్ని కూడగట్టటానికి బదులు మేకపోతు గాంభీర్య ప్రకటనలు చేస్తూ, తమ పార్లమెంటరీ రాజకీయ అవసరాలకు అనుగుణంగా ఈ జరుగుతున్న సమ్మెను మలిచే ప్రయత్నంచేశారు తప్ప, తమ అనుబంధ కార్మిక సంఘాలను ఈ సమ్మెకు మద్దతుగా, ఆచరణాత్మక కార్యకలాపాలలోకి దించలేక పోయారు. కనీసం అటువంటి అవగాహనను కూడా వారు చూపించలేదు. ఇది వ్యక్తిగతంగా చంద్రబాబు (టిడిపి)కి పారిశుధ్య కార్మికులకు మధ్య జరుగుతున్న తగువులాటగానే చూశారు, చూపించారు కానీ యిది పాలకవర్గాలకూ, వారి ప్రతినిధి అయిన ప్రభుత్వానికీ -కార్మికవర్గానికి మధ్య జరుగుతున్న వర్గవివాదంగా పరిగణించలేదు. తదనుగుణంగా శ్రామిక జనావళి నందరినీ (తమ, తమ పలుకుబడి క్రింద వున్నవారిని) ఈ పారిశుధ్య కార్మికుల సమ్మెను బాసటగా పోరాట రంగంలోకి తీసుకురాలేకపోయారు. కనీసం అటువంటి ఆలోచనను కూడా యీ ప్రతిపక్ష పార్టీలు చేయలేదు. అందుకు కొన్ని పార్టీల అవగాహనే భిన్నమైనదికాగా, మరికొన్ని పార్టీలు తమకు అటువంటి అవగాహన వుందని చాటుకొంటున్నా, ఆ అవగాహనను ఆచరణలో పెట్టలేదు. ఫలితంగా పారిశుధ్య కార్మికులు నిస్సహాయంగా, ప్రభుత్వం యిస్తామన్నమేరకే, అంగీకరించి సమ్మెను ఉపసంహరించుకోవాల్సి వచ్చింది. ప్రభుత్వం ప్రస్తుతమున్న వేతనాలపై రూ. 2,700/- చొప్పున అందరికీ వేతనాలు పెంచుతామంది. 16 రోజుల సమ్మెకాలాన్ని సెలవు దినాలుగా పరిగణిస్తామన్నది. కార్మికుల యితర డిమాండ్లను కనీసం చర్చించను కూడా చర్చించలేదు. అంతకు ముందు జరిగిన ఆర్డీసీ సమ్మె సందర్భంగా జరిగినది కూడా యదే! పైకి 43% వేతన పెంపుదలను ప్రభుత్వం అంగీకరించినట్లువున్నా అందుకుగాను ఆర్డీసీ కార్మికులు అంతవరకూ అనుభవిస్తున్న పలు రాయితీలను, హక్కులను శాశ్వతంగా వదులుకోవాల్సి వచ్చింది. ఆ రకంగా ఆర్డీసీ కార్మికోద్యమం చావుతప్పి కన్ను తొట్టపోయిన చందంగా 'చారిత్రాత్మక విజయం సాధిస్తే' యిప్పుడు పారిశుధ్య కార్మికులు నిస్సహాయ స్థితిలో 'కార్మిక విజయాన్ని' సాధించగలిగారు.

తీరా చూస్తే యిప్పుడు కనీసం ఒప్పుకొన్న

మేరకైనా ప్రభుత్వం - మున్సిపాలిటీలు, నగరపాలక సంస్థలూ - వాటిని అమలు పరచక తాత్సారం చేస్తున్నాయి. మరోవైపు పలు మున్సిపాలిటీలలో సమ్మెలో పాల్గొన్న కార్మికులను పనిలోకి తీసుకోకుండా, అధికార టి.డి.పి. పార్టీ అనుయాయులు సిఫార్సు చేసిన వ్యక్తులను నియమించుకొంటూ కక్ష సాధింపు చర్యలకు పాల్పడటాన్ని మనం యిప్పుడు కళ్ళారా చూస్తున్నాం.

ఇంతటి దయనీయ పరిస్థితిలో వున్న కార్మికుల - కార్మికవర్గపు స్థితిగతులు మెరుగుపరచటానికి మరి మార్గం లేదా? అన్నది ప్రశ్నగా మిగిలిపోయింది.

కార్మికులు ఎటువంటి ఆందోళనలూ - వర్కుటూ రూల్, పెన్డౌన్, టూల్డౌన్ లాంటి - ఆందోళనలను చేపట్టకుండా నిషేధిస్తూ చంద్రబాబు రాష్ట్రప్రభుత్వం చేసిన చట్టసవరణలపై రాష్ట్రపతి ఆమోదముద్ర కూడా పడిన ప్రస్తుత తరుణంలో కార్మికులు - కార్మికవర్గం యొక్క ప్రయోజనాల పరిరక్షణకు యిక మార్గమే లేదా? అన్న ప్రశ్న కూడా కార్మికవర్గాన్ని - దాని శ్రేయోభిలాషులనూ కలవరపెట్టూ వుంది.

నిజానికి చరిత్రలో యిటువంటి సంక్షిప్త పరిస్థితికి పరిష్కారం ఎన్నడో కనుగొనబడింది. ఆచరణలో ఆ పరిష్కారం పటిష్టమైనదిగానూ, నిలకడైనదిగానూ, సత్ఫలితాన్ని యిచ్చేదిగానూ రుజువైంది. అదే - వర్గ ఐక్యత - కార్మికవర్గ ఐక్యత. ఇదొక్కటి మాత్రమే కార్మికులకూ - కార్మికవర్గానికీ గ్యారంటీ అయిన రక్షణగా ప్రపంచ కార్మికవర్గం యొక్క అనుభవంలో రుజువైంది.

అయితే యీ వర్గ ఐక్యతను ప్రోత్సహించటానికీ, పెంపొందించటానికీ పార్లమెంటరీ రాజకీయ పార్టీలు అంగీకరించవు. తమ తమ పార్టీలకు ఓట్లను ప్రోగు చేసుకునే పరమార్థంతోనే యివి కార్మికసంఘాలను నిర్వహిస్తూ, ఆ పరిధిలోనే కార్మికుల పోరాటాలను నియంత్రిస్తున్నాయి; నియంత్రిస్తాయి తప్ప నిజమైన అర్థంలో కార్మిక ఐక్యత, కార్మికవర్గ ఐక్యతను పెంపొందించే ప్రయత్నాలు చేపట్టవు. కార్మికవర్గ ప్రయోజనాలతో వాటికి నిమిత్తం లేదు. ఆ కారణం చేతనే పాలకులు కార్మికుల ఆందోళనలనూ - సమ్మెలనూ అణచివేయ గలుగుతున్నారు; ఓడించ గలుగుతున్నారు. మొన్నటి ఆర్డీసీ సమ్మెకానీ, నిన్నటి పారిశుధ్య కార్మికుల సమ్మెకానీ సరిగ్గా యీ కారణం చేతనే నిస్సహాయ స్థితిలోకి నెట్టబడి, ఓడింపబడ్డాయి. అదే గనుక రాష్ట్రంలో వున్న అన్ని కార్మికసంఘాలూ, ఉద్యోగ సంఘాలూ ఆచరణాత్మకంగా అంటే తాము కూడా ఆయా సమ్మెలకు మద్దతుగా సమ్మెలోకి దిగి వుంటే, వాటిని అంత సునాయాసంగా ఓడించటం యీ పాలకులకు, ప్రభుత్వాలకు సాధ్యం అయి వుండేది కాదు. అసలు కార్మికుల న్యాయసమ్మతమైన డిమాండ్లను పట్టించుకోకుండా వుండటమే వారికి సాధ్యమయేది కాదు.

అందువలన కార్మికులకు వర్గఐక్యతే గ్యారంటీ అయిన రక్షణగా వుంటుంది. అటువంటి వర్గ ఐక్యతను పెంపొందించుకొని, ఆచరించటానికి కార్మికులే చిత్తశుద్ధితో స్వయంగా పూనుకోవాలి!. పారిశుధ్య కార్మికుల సమ్మె అనుభవం వెలుగులో, యితర పద్ధతులపై భ్రమలకన్నా, కార్మిక ఐక్యత పైననే ఆధారపడి తమ సమస్యలను పరిష్కరించుకునేందుకు కార్మికులు పూనుకోవాలి. సంఘపు బ్యానర్ సెంటిమెంటుతో నిమిత్తం పెట్టుకోకుండా, ఆయా సంఘాలు / సమాఖ్యల్లో వుంటూనే వర్గ - ఐక్యతను పెంచుకోవటం, వర్గ ఐక్యతను ఆచరణాత్మకంగా ప్రదర్శించటం సాధ్యమవుతుంది. వర్గ ప్రాతిపదికపై ఐక్యమై, వర్గ రాజకీయ అవగాహనతో, వర్గచైతన్యంతో సమిష్టిగా కార్మికులు తమ పోరాటాలను నిర్వహించ గలిగిననాడు వారిని ఏ శక్తి ఓడించలేదు. ఇదే చరిత్ర నేర్పుతున్న సత్యం!

పారిశుధ్య కార్మికుల సమ్మె అనుభవాలు నేర్పుతున్న సత్యం కూడా అదే!. ప్రభుత్వాలూ, యాజమాన్యాలూ కార్మికులపై వారి హక్కులపై నిరంతరం దాడులను జరుపుతున్న నేటి తరుణంలో వర్గ ఐక్యత మాత్రమే కార్మికులకూ, కార్మికవర్గానికీ రక్షణగా వుంటుందన్నదే, పారిశుధ్య కార్మికుల సమ్మె నుండి నేర్చుకోవాల్సిన గుణపాఠం. ★

రైతాంగాన్ని సంస్థాగత రుణాలకు దూరం చేస్తున్న కేంద్ర-రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు

కొనసాగుతున్న దుర్భిక్ష పరిస్థితుల్లో సేద్యం సాధ్యపడదేమోనన్న బెంగ, సేద్య అవకాశం వస్తే అందుకు కావాల్సిన పెట్టుబడి గురించి వేదన రైతాంగాన్ని వెంటాడుతున్నది. ఇప్పటికే సేద్యం కోసం చేసిన అప్పులు తీరక, పండిన పంటలకు న్యాయమైన ధరలు లభించక, అమ్ముడుకాక సతమతమౌతున్న రైతాంగానికి తిరిగి సేద్యం కోసం పెట్టుబడి సమకూర్చుకోవటం తీవ్ర సమస్యగా మారింది.

వ్యవసాయానికి ప్రాధాన్యతయిచ్చి రైతాంగాన్ని ఆదుకొంటామని, ప్రతి రైతుకు సంస్థాగత రుణసౌకర్యం కల్పిస్తామని, రుణంకోసం వడ్డీవ్యాపారులను ఆశ్రయించాల్సిన పరిస్థితి లేకుండా చేస్తామని అధికారంలోకి వచ్చిన పాలకపార్టీలన్నీ చెబుతూనే ఉన్నాయి. ఆచరణ మాత్రం అందుకు విరుద్ధంగా ఉంది. ప్రాధాన్యతా రంగాలకు బ్యాంకులు యిచ్చే రుణంలో 18శాతం వ్యవసాయరుణాలు ఇవ్వాలని రిజర్వుబ్యాంకు చెప్పినప్పటికీ దాన్ని బ్యాంకులు ఏనాడూ అమలుపర్చలేదు. వ్యవసాయానికి బ్యాంకులు యిచ్చే 10శాతం మించని రుణాల్లో కూడా 4.49శాతం రుణాలు మాత్రమే గ్రామాలకు వ్యవసాయ రుణాలుగా అందుతున్నాయి.

దేశంలో 2014 నాటికి 151 వాణిజ్య బ్యాంకులకు 1,17,218 శాఖలు ఉంటే వాటిలో 45,177 శాఖలు గ్రామాల్లో ఉన్నాయి.రాష్ట్ర సహకార బ్యాంక్‌లు 108 ఉండి, వాటి క్రింద 13,655 జిల్లా సహకారబ్యాంకులు ఉన్నాయి. ప్రాథమిక వ్యవసాయ సంఘాలకు 93,488శాఖలు ఉన్నాయి. 28 రాష్ట్రాలల్లో ఐదు కేంద్రపాలిత ప్రాంతాల్లోని 561జిల్లాల్లో 11,687 శాఖలతో సూక్ష్మరుణ సంస్థలు పనిచేస్తున్నాయి. ఇన్నీ శాఖలు, సంస్థలు ఉన్నా 'అంగట్లో అన్నీ ఉన్నా అల్లుడి నోట్లో శని' అన్న చందంగా రైతాంగం పరిస్థితి ఉంది.

రైతాంగానికి నేరుగా రుణాలు అందించేవి ప్రాంతీయ సహకార బ్యాంకులు. గ్రామీణ వ్యవసాయ పరపతిసంఘాల ద్వారా ఆ సంఘసభ్యులైన రైతాంగానికి పంటరుణాలు ఈ బ్యాంకులు అందిస్తాయి. వ్యవసాయ రుణాలు అందించటంలో ఇవి కీలకపాత్ర వహిస్తున్నాయి. ఈ బ్యాంకులను ఒక పద్ధతి ప్రకారం నిర్వీర్యం చేస్తున్న పాలకుల వలన వ్యవసాయరుణాల్లో వాణిజ్యబ్యాంకుల ప్రాబల్యం ఎక్కువైంది. రైతాంగం 70 శాతంపైగా రుణాలకు వాణిజ్య బ్యాంకులను ఆశ్రయించ వలసివస్తున్నది. 1992-93 నుండి 2013-14 సం||మధ్యలో వ్యవసాయ రుణాల్లో వివిధబ్యాంకుల వాటాలను పరిశీలిస్తే ఈ వాస్తవం వెల్లడౌతుంది.

పట్టిక-1 గమనిస్తే సహకార వ్యవసాయబ్యాంకుల రుణాల వాటా 1992-93లో 62శాతం ఉండగా, 2013-14నాటికి 17శాతానికి పడిపోయిందంటే వాటిని పాలకులు ఏ విధంగా నిర్వీర్యం చేసిందీ, నిధుల కేటాయింపులు తగ్గించిందీ అర్థమౌతుంది. సహకార వ్యవసాయ పరపతి సంఘాలే సంఘంలోని సభ్యులకు రుణాలు ఇప్పించి, రుణాలను తిరిగి వసూలు చేసి సహకార బ్యాంకుల్లో జమవేస్తూ ఉండేవి. పంటసప్లమో, ఆర్థిక ఇబ్బందో ఏర్పడి ఒక సంవత్సరం అప్పు తీర్చలేకపోయినా వ్యవసాయ పరపతి సంఘం తిరిగి అలాంటి రైతులకు కూడా రుణం అందేలా చేసేవి. ఇది రైతాంగానికి ఊరటగా ఉండేది. వ్యవసాయ రుణం కోసం బ్యాంకుల చుట్టూ తిరగాల్సిన అవసరం ఉండేది కాదు. పాలకుల విధానాల ఫలితంగా అత్యధికమంది రైతులు ఇలాంటి రుణాలకు దూరమయ్యారు.

బలహీన వర్గాలకు మాత్రమే రుణాలివ్వాలన్న లక్ష్యంతో 1975లో స్థాపించిన ప్రాంతీయ గ్రామీణ బ్యాంకులు (ఆర్ఆర్బిలు) సామాజిక బ్యాంకులుగా మొదట పిలవబడినా ఇప్పుడు పచ్చిదోపిడీ బ్యాంకులుగా మారాయి. మొదట సన్న, చిన్నకారు రైతులకు, షెడ్యూల్డ్ కులాలు, తెగలకు, దారిద్ర్యరేఖకు దిగువనున్న గ్రామీణ పేదలకు కొంతమేర రుణాలు అందించాయి. అందువలన నష్టాలు వచ్చినా దాన్ని సమాజవ్యయంగా పరిగణించేవారు. ఇప్పుడు ఈ బ్యాంకులకు లాభార్జనే ప్రధానమైంది. వ్యాపారమే ధ్యేయంగా పనిచేయటం

పట్టిక-1				
	వ్యవసాయ రుణాల్లో వివిధ బ్యాంక్‌ల వాటా			
సంస్థ	కోట్లరూపాయలు-వాటాశాతం			
	1992-93	2002-03	2012-13	2013-14
సహకార బ్యాంక్‌లు	9,378(62%)	23,636 (34%)	1,11,205(18%)	1,19,900(17%)
ప్రాంతీయ గ్రామీణ బ్యాంక్‌లు	835 (5%)	6,070 (9%)	63,681 (11%)	82,700 (12%)
వాణిజ్య బ్యాంక్‌లు	4,960 (33%)	39,774 (57%)	4,32,491 (71%)	5,09,000 (71%)

ఆధారం : నాబార్డ్ ఆర్‌ఐఐఎ వార్షిక నివేదిక.

వలన 2008-09 నుంచి 2012-13 మధ్య కాలాల్లో ఈ బ్యాంకులు రూ.12,598 కోట్లు లాభం ఆర్జించాయి. లాభమే ధ్యేయంగా ఉన్న ఈ బ్యాంకులు రైతాంగానికి గాని, పేదలకుగాని ప్రయోజనకరంగా లేకపోగా వారిని దోచుకునేవిగా మారాయి.

రైతాంగానికి పంటరుణాలు అందిస్తున్నామని చెప్పుకునే జాతీయ బ్యాంకులు కూడా ఆచరణలో వడ్డీవ్యాపారమే చేస్తున్నాయి. బ్రిటీష్ వలసపాలకులు రైతులకిచ్చే రుణాలపై 4శాతం వడ్డీ మాత్రమే వసూలు చేయాలని, వడ్డీ అసలకు మించరాదని, చక్రవడ్డీ వసూలు చేయరాదని బ్యాంకులను ఆదేశించటం జరిగింది. 'స్వతంత్ర' భారత పాలకులు కనీసం ఆవిధంగా వ్యవహరించకపోగా రైతాంగాన్ని దోచుకునే విధంగా బ్యాంకులకు అనుమతులిచ్చారు. రైతాంగం పంట రుణం పొందాలంటే పట్టాదారు పాస్‌పుస్తకాలు, డాక్యుమెంట్లుతోపాటు మరే బ్యాంకులోనూ ఎటువంటి అప్పులేదనే క్లియరెన్స్ సర్టిఫికేట్ ఇవ్వాలి. దీనికోసం రోజుల తరబడి రైతులు పట్టణాలకు పోవటంవలన వందలాది రూపాయలు ఖర్చు చేయాల్సివస్తున్నది. అన్నీ సమర్పించిన తర్వాత కూడా రుణం పొందేందుకు అనేకసార్లు బ్యాంకు చుట్టూ తిరగటం మూలంగా కూడా రైతాంగం ఆర్థికంగా నష్టపోతున్నారు. అంతేకాకుండా యిచ్చే రుణంపై రూపాయి పావలాదాకా చక్రవడ్డీ వసూలు చేస్తున్నారు. ఇవన్నీ కలుపుకుంటే బ్యాంకులు యిచ్చేరుణంపై రెండురూపాయల వడ్డీ చెల్లించాల్సి వస్తున్నది. పంటలు నష్టపోయి రైతాంగం అప్పులు తీర్చలేకపోతే రైతుల ఆస్తులను అవమానకరమైన పద్ధతిలో జప్తులు చేస్తున్నారు. వీరి అవమానాలు తట్టుకోలేక అనేకమంది రైతులు బలవంతంగా ప్రాణాలు తీసుకున్నారు. ఈ పరిస్థితిని గమనించినప్పుడు రైతులకిచ్చే పంటరుణాలు బ్యాంకుల దోపిడీకి నిలయంగా మారాయని వెల్లడౌతున్నది.

పంటరుణాల పేరుతో వడ్డీవ్యాపారం చేస్తున్న బ్యాంకులు అందుకు కేటాయించిన మొత్తాన్ని కూడా రైతాంగానికి ఇవ్వటంలేదు. వ్యవసాయ అనుబంధం పేరుతో శీతల గిడ్డంగులకు, కోళ్ళపొరాలు మొదలగు వాటికి యిచ్చే రుణాలను కూడా పంటరుణాల క్రింద చేర్చి రుణ కేటాయింపుల క్రింద లెక్కలు చూపుతున్నారు.

వ్యవసాయదారుల కోసం కేటాయిస్తున్న సబ్సిడీ నిధులు కూడా వ్యవసాయేతర అవసరాలకోసం వినియోగించబడుతున్నాయి. ఈ వాస్తవం అంతర్జాతీయ ఆర్థికసంబంధాల భారత పరిశోధనా మండలి నిర్వహించిన సర్వేలో స్పష్టమైంది. వ్యవసాయానికి సంబంధించిన స్వల్పకాలిక రుణాలపైన 5శాతం సబ్సిడీ ఉండటం వలన అందుకు కేటాయించిన నిధుల్లో ఎక్కువ భాగం ఇతర రంగాలకు మళ్ళిస్తున్నారని ఈ పరిశోధనలో వెల్లడైంది. వ్యవసాయానికి కేటాయించిన నిధులు, పంటరుణాలకు వినియోగించిన మొత్తం, దారిమళ్ళిన మొత్తం పరిశోధనా పత్రంలో వివరించారు. వ్యవసాయానికి యిచ్చేరుణాలు పెద్దఎత్తున పెరిగాయి. 1951 నుండీ సంస్థాగత రుణాలు వడ్డీవ్యాపారులు యిచ్చే రుణాలను తగ్గించలేక పోయాయి. 1991లో ఫ్రైవేట్ వడ్డీ వ్యాపారులు యిచ్చేరుణాలు 17.5శాతం ఉండగా 2013నాటికి 29.6శాతానికి పెరిగాయి.

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోనూ ఆమోదించిన మేరకు వ్యవసాయ రుణాలను ఏ వార్షిక సంవత్సరంలోనూ బ్యాంకులు పూర్తిగా ఇవ్వలేదు. పూర్తిగా రుణాలు యిచ్చేవిధంగా ప్రభుత్వం బ్యాంకులపై పత్తిడి తీసుకొని రాలేదు. 2014-15 సంవత్సరంలో సేద్యానికి 57వేల కోట్లు ఇస్తామని ప్రకటించినా, గతడిసెంబర్ నాటికి 40 శాతం రుణాలు మాత్రమే ఇచ్చారు. ఆర్థిక సంవత్సరం పూర్తి అయినా 50శాతంలోపు రుణాలు మాత్రమే రైతాంగానికి ఇచ్చారు. 2015-16 ఆర్థిక సంవత్సరానికి వ్యవసాయ, దాని అనుబంధ రంగాలకు 69,549 కోట్లు రాష్ట్రానికి ఇవ్వాలని నాబార్డు ప్రతిపాదించగా, జిల్లాకలెక్టర్ ఆధీనంలోని కమిటీ రుణ పరపతి లక్ష్యాన్ని తగ్గించి 65,272 కోట్ల రుణాలుగా

పట్టిక-2		
ఎకరానికి స్కేల్ ఆఫ్ ఫైనాన్స్ (పంటరుణం)వ్యత్యాసం		
పంటపేరు	తెలంగాణ వేల రూపాయలలో	ఆంధ్రప్రదేశ్
వరి (ఇరిగేషన్)	25-28	20-25
శ్రీవరి	22-25.5	20-25
జొన్న	10-14	9-13
మొక్కజొన్న	18-21	17-20
కంది	12-14	11-12.5
అరటి	45-50	40-45

ఆధారం : సాక్షి 1.7.2015

ఇవ్వాలని నిర్ణయించారు. ఈ మేరకు చంద్రబాబు అధ్యక్షతన జరిగిన రాష్ట్రస్థాయి బ్యాంకర్ల కమిటీ సమావేశం దాన్ని ఆమోదించింది. వ్యవసాయరంగానికి నాబార్డు ఇస్తానన్న దానికన్నా తక్కువ ప్రతిపాదించటం రైతాంగానికి పంటరుణాలు అందించటంలో రాష్ట్ర ప్రభుత్వ వైఖరికి అద్దం పడుతున్నది. బ్యాంకర్ల కమిటీ ఆమోదించిన రుణమొత్తంలో స్వల్పకాలిక పంటరుణాల క్రింద 48,066 కోట్లు లక్ష్యంగాపెట్టుకొని ఖరీఫ్ సేద్యానికి 29,022.09కోట్లు, రబీలో 19,044.80 కోట్లు ఇస్తామని ప్రకటించారు.

గత ఆర్థిక సంవత్సరం వరకు ఎకరా వరి సేద్యానికి 30 నుండి 40 వేలు, మిర్చి, అరటి, కూరగాయల పంటలకు 40 నుండి 60 వేల వరకు పంటరుణాలు ఇచ్చారు. చంద్రబాబు ప్రభుత్వం రుణమాఫీ విధివిధానాల క్రింద పంట రుణాలకు కొత్త నిర్వచనమిచ్చి రుణమాఫీ మొత్తాన్ని తగ్గించుకొన్నది. ఎకరా వరి సేద్యానికి అయ్యే ఖర్చు (స్కేల్ ఆఫ్ ఫైనాన్స్) 25వేల రూపాయలని రెండుపంటలకు కలిపి యాభైవేలు ఖర్చుఅవుతుందని ఆమేరకే రద్దుచేస్తానని ప్రకటించింది. ప్రతి సంవత్సరం పంట ఖర్చులు రైతులకు పెరుగుతూనే ఉన్నాయి. ఈ సంవత్సరమూ పెరుగుతుంది. ప్రభుత్వం ప్రకటించిన స్కేల్ ఆఫ్ ఫైనాన్స్ ప్రకారం పెరిగినట్లు ప్రకటించకపోవటంతో గత సంవత్సరం ప్రభుత్వం ప్రకటించిన పంట ఖర్చును ప్రమాణంగా తీసుకొని బ్యాంకులు రైతులకు పంట రుణాలను మంజూరు చేస్తున్నాయి. తెలంగాణ ప్రభుత్వం కొద్దిమేర పంటల స్కేల్ ఆఫ్ ఫైనాన్స్‌ను పెంచింది. స్కేల్ ఆఫ్ ఫైనాన్స్‌లో రెండురాష్ట్రాలు అనుసరించిన విధానాలవలన రుణం పొందేదానిలో వ్యత్యాసం ఏర్పడింది. రెండు రాష్ట్రాల మధ్య వ్యత్యాసం **పట్టిక-2**లో చూపిన విధంగా ఉంది.

ఎకరాకి బ్యాంకులు యిచ్చే పంటరుణం తగ్గటానికి చంద్రబాబు ప్రభుత్వం కారణమైంది. స్కేల్ ఆఫ్ ఫైనాన్స్‌ను ముందుకు తేవటమే అందుకు కారణం. పెరుగుతున్న పంట ఖర్చులకు అనుగుణంగా ఈ సంవత్సరం స్కేల్ ఆఫ్ ఫైనాన్స్ పెంచకుండా పంటరుణం పెరగకపోవటానికి చంద్రబాబు ప్రభుత్వమే కారణం. ఆవిధంగా చంద్రబాబు విధానాలు రైతాంగానికి ద్రోహం చేశాయి. సొంతభూమి ఉన్న రైతులకు 25 నుండి 30వేలుదాకా ఖర్చు అవుతుంది. కౌలురైతులకైతే 50వేలుదాక (కౌలుతో) ఖర్చు అవుతుంది.కౌలుదారు చెల్లించే కౌలు మొత్తం స్కేల్ఆఫ్ఫైనాన్స్ క్రిందకే వస్తుంది. దీన్ని చంద్రబాబు ఎందుకు పరిగణలోకి తీసుకోలేదు? రాష్ట్రప్రభుత్వం అనుసరించిన విధానం వలన రైతులు వడ్డీవ్యాపారుల కబంధహస్తాల బారిన పడకతప్పదు.

పట్టిక-3			
జిల్లా	ఇచ్చిన రుణ అర్హతకార్డులు	రుణం పొందిన కార్డుదారులు	ఇచ్చిన రుణం (కోట్ల రూ లో)
శ్రీకాకుళం	17,509	27	0.02
విజయనగరం	18,466	180	0.11
విశాఖపట్నం	10,415	000	000
తూర్పుగోదావరి	1,10,789	35,290	59,17
పశ్చిమగోదావరి	64,213	316	0.52
కృష్ణ	25,383	39	0.08
గుంటూరు	27,364	344	1.28
ప్రకాశం	8,975	109	1.66
నెల్లూరు	3,384	000	000
కర్నూలు	40.825	126	0.19
అనంతపురం	589	000	000
కడప	5,676	000	000
చిత్తూరు	5,626	80	0.26
మొత్తం	3,39,214	36,511	63.29

(ఆధారం : ప్రజాశక్తి)

2015-16 ఆర్థిక సంవత్సరం పంటరుణాల లక్ష్యాన్ని ప్రకటించినా ఇప్పటి వరకు 8శాతం లోపు రైతులకు మాత్రమే బ్యాంకులు రుణాలు యిచ్చాయి. తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం ప్రకటించిన రుణమాఫీతో బ్యాంకు రుణాలు రద్దు అవుతాయని భావించి రైతులు రుణాలు చెల్లించలేదు. ఆచరణలో ప్రభుత్వ రుణాల రద్దు మొత్తం, బ్యాంకు వడ్డీలకే సరిపోదు. సకాలంలో రుణాలు చెల్లించనందువలన అపరాధపువడ్డీ చెల్లించాల్సి రావటంతో అప్పుమొత్తం పెరిగి రైతాంగానికి భారంగా మారింది. అప్పుతీర్చని రైతులకు తిరిగి పంట రుణాలు ఇవ్వటానికి బ్యాంకులు నిరాకరించాయి. దీని ఫలితంగా అత్యధిక రైతులకు బ్యాంకుల నుండి రుణాలు పొందలేని పరిస్థితి ఏర్పడింది.

రైతాంగానికి యిచ్చే పంటరుణాల లక్ష్యాన్ని తగ్గించిన రాష్ట్రప్రభుత్వం, ప్రాథమిక సహకార సంఘాల ద్వారా యిచ్చే పంటరుణాలకు శరగోపం పెట్టేందుకు సిద్ధమైంది. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో 1,959 ప్రాథమిక సహకార సంఘాలు ఉన్నాయి. ఈ ఆర్థిక సంవత్సరంలో వీటిద్వారా 5 వేలకోట్ల రుణాలు ఇవ్వాలని లక్ష్యంగా పెట్టుకొన్నారు. అందులో ఆగస్టు నాటికి 3వేల కోట్లుఇవ్వాలి ఉండగా ఇప్పటి వరకు ఒక్కరూపాయి కూడా ఇవ్వలేదు. ఆప్కాబ్ ద్వారా ఈ సంఘాలకు నిధులు అందుతాయి. ఆంధ్రప్రదేశ్ సహకార బ్యాంకు (ఆప్కాబ్)కు జాతీయ వ్యవసాయ గ్రామీణభివృద్ధిబ్యాంకు (నాబార్డు) రుణం ఇవ్వకపోవడమే అందుకు కారణం. నాబార్డు ఇచ్చే మొత్తానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం గ్యారంటీ ఇవ్వాలి. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఈ సంవత్సరం ఇంతవరకు అలాంటి గ్యారంటీ ఇవ్వలేదు. ఆప్కాబ్‌కి మంజూరు చేసే మొత్తానికి గ్యారంటీ ఇచ్చినందుకు 0.5% కమీషన్ చెల్లించాలని, లేదంటే ఇచ్చేది లేదని రాష్ట్ర ఆర్థికశాఖ ముఖ్యకార్యదర్శి ప్రకటించగా, సహకార సంఘాల పరిస్థితి ఇప్పటికే అంతంత మాత్రంగా ఉందని కమీషన్ ఇవ్వలేమని చెప్పటంతో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం గ్యారంటీ ఇచ్చేందుకు నిరాకరించింది. ఈ విధంగా ప్రభుత్వం - ఆప్కాబ్‌ల కమీషన్ వ్యవహారం ప్రాథమిక సహకార సంఘాల నుండి రైతులను పంట రుణాలకు దూరం చేసింది. కమీషన్ పేరతో గ్యారంటీ ఇవ్వకుండా రైతాంగ ప్రయోజనాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రభుత్వం వ్యవహరించింది. ప్రాథమిక సహకార సంఘాల ద్వారానే ఎక్కువగా రుణాలు పొందే గ్రామీణ చిన్న, సన్నకారు రైతులు ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న విధానాల ఫలితంగా వడ్డీ వ్యాపారుల కబంధహస్తాల బారిన పడక తప్పని పరిస్థితి ఏర్పడింది.

రాష్ట్రంలోని వ్యవసాయ కమతాల్లో 50శాతం పైగా కౌలురైతులే సాగుచేస్తున్నారు. వారిలో 95శాతం దాకా కౌలు హక్కులపత్రాలు లేనివారే. వ్రాతపూర్వకంగా కౌలుహక్కులు లేకపోవటం వలన బ్యాంకులు వారికి పంటరుణాలు ఇవ్వ నిరాకరిస్తున్నాయి. కౌలుతో సహా పంటకు 50 వేలకు పైగా పెట్టుబడి కావాల్సి ఉండటంతో దాని కోసం అధికవడ్డీలకు అప్పులు చేయాల్సి వస్తున్నది. ప్రకృతి వైపరీత్యాలు సంభవించినప్పుడు కూడా వీరికి వరిహారం అందటం లేదు. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో రుణ సౌకర్యం కల్పించాలని, నష్టపరిహారం అందించాలని కౌలు రైతాంగం చేసిన ఆందోళనతో పాలకులు వారికి రుణాలు ఇప్పిస్తామని ప్రకటించారు. గతంలో రాజశేఖరరెడ్డి ప్రభుత్వం బ్యాంకులకు వెళ్ళి రుణాలు తీసుకోవచ్చని చెప్పటంతో ఆశతో బ్యాంకు మెట్లు ఎక్కిన కౌలురైతులకు అవమానమే జరిగింది.

(తరువాయి 2వ పేజీలో)

అనంతపురంజిల్లా వెంటాడుతున్న కరవు

‘రాయలేలిన సీమ- రతనాలసీమ’గా పేరొన్న బడుతున్న అనంతపురంజిల్లాలో నేడు ఎటుచూసినా కరవుపీడిత విషాదం గుండెలను పిండేస్తున్నది. దశాబ్దాలుగా వెంటాడుతున్న కరవు కారణంగా జిల్లా ప్రజల జీవనం దుర్భరమైపోతున్నది.

ముఖ్యంగా వరుసగా గత 7సం॥లుగా జిల్లాలో వర్షాభావం, పంటలు పండకపోవటంతో అనేక వందలమంది రైతులు బలవన్మరణాలకు పాల్పడ్డారు; పాల్పడుతున్నారు. జిల్లాలో 25లక్షల ఎకరాల భూమిని వర్షాధారంపై ఆధారపడి సాగుచేస్తున్నారు. ప్రధానంగా జిల్లాలో వేరుశనగ పంట పండిస్తారు. కాగా, ఈ సంవత్సరం 2.50 లక్షల ఎకరాలలో మాత్రమే వేరుశనగ పంట వేశారు. వర్షాభావం కారణంగా ఆగస్టు 2వ వారానికి ఒక లక్షఎకరాల పంట మొలకదశలోనే ఎండిపోయింది. జిల్లా ప్రజలు దీనిని ‘పచ్చికరవు’ అని పిలుస్తారు.

ఈ వ్యవసాయ సీజన్‌లో 2015 ఆగస్టు 10 నాటికి జిల్లాలో 80 మంది పైగా రైతులు ఆత్మహత్యలు చేసుకున్నారు. పంటలులేక, ప్రైవేటువ్యక్తులు, బ్యాంకుల నుండి తెచ్చిన అప్పుల భారం పెరిగిపోయి, తిరిగి చెల్లించలేని నిస్సహాయ స్థితిలో పురుగుమందు తాగి ఇంటిపద్ధి కొద్దిమంది, చేలల్లో మరికొందరు శవాలుగా మారుతున్నారు.

జిల్లాలో పండ్ల తోటలకు భూములు చాలా అనుకూలంగా ఉన్నాయి. ఉన్న నీటివనరులతోనే చీనీతోటలు, సపోటా, బొప్పాయి, దానిమ్మ, సీతాఫలం, గంగరేగి మొదలగు పండ్లరకాలు సాగుచేస్తున్నారు. భూగర్భజలాలు క్రమంగా అడుగంటటంతో గత 10-15 సం॥లుగా చీనీ తోటలు అంతరించిపోతున్నాయి. బోర్లవేసుకుని, లక్షల రూ॥ల పెట్టుబడులు పెట్టి, పంట పండక పోతుందా అని ఆశగా ఎదురుచూసిన రైతులు ఆత్మహత్యలకు నెట్టబడుతున్నారు.

కరవు-వలసలు

అనంతపురం జిల్లాలో దాదాపు 2లక్షల ప్రజానీకం గ్రామాలకు గ్రామాలనే ఖాళీ చేసి పొట్ల చేతపట్టుకొని బెంగుళూరు, తిరుపతి, హైద్రాబాదు, కేరళ ప్రాంతాలకు వలసలు వెళ్ళారు. కదిరి తదితర ప్రాంతాల నుండి సౌదీఅరేబియా, ఇతర గల్ఫ్ దేశాలకు మహిళలను తరలిస్తున్నారు. మరికొందరు మహిళలు ముంబయి వరకు వెళ్ళి, అక్కడే వ్యభిచార కూపంలో చిక్కుకుంటున్న దుస్థితి దాపురించింది.

త్రాగునీరు-సాగునీరు

మనుషులకు, పశువులకు కనీసం త్రాగునీరులేని గ్రామాల సంఖ్య జిల్లాలో ఇప్పటికే 470పైగా ఉన్నాయి. మూడురోజులకొకసారికూడా స్నానం చేయలేని ప్రజలు కోకొల్లలు. పశువులకు నీరు లేక కబేళాలకు తరలించ బడుతున్నాయి.

జిల్లాలో జలవనరులకు ఎంపిఆర్‌డ్వ్యామ్ ఒకేఒక్క ప్రధానవనరుగా ఉంది. తుంగభద్ర నీటి నుండి పులివెందుల బ్రాంచి కెనాలుద్వారా అనంతపురం జిల్లాకు 32.3 టిఎంసీల నీటిని కేటాయించారు. హెచ్‌ఎల్‌సీ ద్వారా అనంతపురంజిల్లాకు 21 లేదా 22 టిఎంసీల నీరు మాత్రమే ప్రతి సంవత్సరం విడుదల చేస్తున్నారు. మిగిలిన 10 టిఎంసీల నీరు తుంగభద్ర ప్రాజెక్టు పూడిక కారణంగా ఇప్పటికే పోతున్నామని నీటిపారుదల శాఖాధికారులు చెబుతున్నారు.

పెన్నా అహోబిలం బ్యాలెన్సింగ్ రిజర్వాయిర్ (పిఎబిఆర్) ద్వారా 10టిఎంసీల నీటి విడుదల కొరకు అనేక ఆందోళనల తర్వాత రాజశేఖరరెడ్డి ముఖ్యమంత్రిగా ఉన్నకాలంలో తదనుగుణంగా జీవో విడుదల చేశారు. అయితే, దీనిద్వారా నాలుగు టిఎంసీల మించి నీరు ఏ సంవత్సరమూ విడుదల కాలేదు.

ఎన్‌టిఆర్ ముఖ్యమంత్రిగానున్న కాలంలో హంద్రీ-నీవా ప్రాజెక్టును ప్రారంభించారు. దీనికింద 6,50,000 ఎకరాలకు నీరందిస్తామని మొదట పేర్కొన్నారు. సంవత్సరాల తరబడి నత్తనడక తర్వాత ప్రాజెక్టుపనులు ప్రారంభమయ్యాయి.

అనంతపురంజిల్లా బెళుగప్ప మండలం ‘జాదిపల్లి’ రిజర్వాయర్ పథకం కిరణ్‌కుమార్‌రెడ్డి ముఖ్యమంత్రిగా నున్న కాలంలో ప్రారంభమైంది. మొదటిదశ పనులు కూడా పూర్తికానందున నీరు లభ్యం కావటంలేదు.

ప్రస్తుత ముఖ్యమంత్రి చంద్రబాబు 2016 మార్చి లోపుగానే హంద్రీనీవాప్రాజెక్టు పూర్తిచేస్తానని జిల్లా ప్రజలను వంచిస్తున్నాడు. ఈసారి ప్రజల ఆందోళనలకు తలోగ్గి చెరువులను నింపుకోవడానికి 16.6 టిఎంసీల నీటిని విడుదలచేశారు. 49 చెరువులలో నీటిని అంతంత మాత్రంగానే నింపగలిగారు. వీటిలో 6టిఎంసీల నీటిని

అధికారపార్టీ ఎంఎల్‌ఎలు తమ స్వార్థ రాజకీయాల కనుగుణంగా వాగులకు, వంకలకు మళ్ళించి వృధా చేశారు.

ఈ ప్రాజెక్టులు పూర్తి చేయాలన్న ప్రజల డిమాండ్ నెరవేరాలంటే కనీసం 1800 కోట్లరూ॥ కేటాయించాలి. అయితే రాష్ట్ర బడ్జెటు కేటాయింపులు కేవలం 212 కోట్ల రూ॥గా ఉన్నాయి. ఈ డబ్బు గతకాలపు కాంట్రాక్టు పనుల బకాయిల చెల్లింపులకు మాత్రమే సరిపోతుంది. కరవుతో అల్లాడుతున్న ప్రజానీకానికి దీవిపల్ల ప్రయోజనమేమీ చేకూరదు.

తుంగభద్ర ప్రాజెక్టులో చట్ట ప్రకారం రావలసిన 10 టిఎంసీల నీటిని సమాంతర కాలవ లేదా వరద కాలవ ద్వారా ప్రజలకు అందించవచ్చు. గత 20 సం॥లుగా సమాంతరకాల్వనిర్మాణం వాగ్దానాలకే పరిమితమైంది మినహా ఆచరణ రూపం దాల్చలేదు.

పరిశ్రమలు-ఖనిజవనరులు

జిల్లాలో ప్రభుత్వపరంగా ఒక్కటంటే ఒక్క పరిశ్రమ కూడా లేదనే చెప్పుకోవాలి. గుంతకల్ నూలుమిల్లు, తాడిపత్రిపద్దనున్న పత్తిమిల్లు, ఉరవకొండ నూలు మిల్లు, హిందూపురం పంచదార పరిశ్రమలను నష్టాల పేరుతో మూసివేతకు గురిచేశారు. ప్రైవేటురంగంలోని పరిశ్రమలు కూడా అంతంత మాత్రమే. వీటిలో ఏవీ పట్టుమని 200మంది కార్మికులకు కూడా పనులు చూపగలిగిన స్థితిలో లేవు. చదువుకున్న నిరుద్యోగులకు జిల్లాలో ఉద్యోగకావకాశాలే లేవు.

జిల్లాలో ఖనిజసంపదకు కొదవలేదు. ఓబులాపురం, తాడిపత్రి ప్రాంత ఇనుపఖనిజ గనులు, రాయచోటి ప్రాంత సున్నపురాయి క్వారీలు, సిమెంటు పరిశ్రమలకు కావలసిన వనరులున్న గనులు ఎన్నో ఉన్నాయి. పాలకులు ఈ వనరులన్నింటినీ ఎల్ అండ్ టీ వంటి బహుళజాతి పరిశ్రమలకు, మనదేశంలోని బడాకార్పొరేట్ సంస్థలకు ధారాదత్తం చేసి చర్యలకు పాల్పడుతున్నారు. నిజానికి జిల్లాలోని ఈ వనరులను ఉపయోగించి ప్రభుత్వమే పలుపరిశ్రమలను స్థాపించగలిగితే, జిల్లా నుండి వివిధ రకాల ఉత్పత్తులను ఎగుమతి చేయగలగటమేగాక, జిల్లాలో యువతకు ఉపాధి అవకాశాలు గణనీయంగా మెరుగవుతాయి. ఉద్దేశ్యపూరిత ప్రభుత్వాల నిర్లక్ష్య ఫలితంగా, ఈ చర్యలు చేపట్టబడటంలేదనేది స్పష్టం.

వృత్తిదారుల వెతలు

వెంటాడుతున్న కరవుతో జీవన మనుగడే ప్రశ్నార్థకమైన స్థితిలో జిల్లా ప్రజానీకం తమ పిల్లలను పాఠశాలలకు పంపగలస్థితిలో లేరు; లేదా ప్రాథమిక పాఠశాల విద్యతోనే ముగింపు పలుకుతున్నారు. ఇంటర్ ఆపై చదువులకు పట్నాలకు వెళ్ళికూడా, చదువు కొనసాగించలేక గ్రామాలకు తిరిగి వచ్చి ఏదో ఒక వృత్తితో జీవనం సాగించే వారి సంఖ్య పెరుగుతోంది. ఉన్నత సాంకేతిక, వృత్తి విద్యాకోర్సులు అతికొద్ది కుటుంబాలకే పరిమితమైనవిగావున్నాయి.

గ్రామాలలో నీటికొరతతో రజకవృత్తితో జీవించే వేలాదికుటుంబాలు గ్రామాలను వదలి పట్టణాలకు వచ్చి అపార్థమెంటల్లో కాపలాదార్చుగా వుంటూ, బంకులలో జీవిస్తూ, అక్కడ రజకవృత్తి సాగిస్తున్నారు. వీరికి ఇండ్ల స్థలాలు, ఇండ్లు లేక అనేక ఇబ్బందులు ఎదుర్కొంటున్నారు. అనేక వృత్తుల కార్మికుల పరిస్థితి కూడా ఇందుకు భిన్నంగా లేదు.

బ్రిటిష్ కాలం నుండే అనంతపురం జిల్లా కరవును ఎదుర్కొంటూ వస్తున్నది. కొన్ని ప్రాంతాలను శాశ్వత కరవు పీడిత ప్రాంతాలుగా వుంచే సామ్రాజ్యవాదుల కుటిల విధానాలనే బ్రిటిష్ అనంతరకాలంలోనూ అధికారంలోకి వచ్చిన పాలకులంతా అనుసరిస్తూ వస్తున్నారు. అందుకే నిత్యకరువులు, డొక్కకరవులు ఇక్కడ సర్వ సాధారణమయ్యాయి. డొక్క కరవుల సమయంలో అడవిలో దొరికే ఆకులు, అలములు తిని ప్రాణాలు నిలుపుకునేవారని పెద్దలు చెబుతుండేవారు. దశాబ్దాలకాలంగా రాయలసీమ ముఖ్యంగా అనంతపురం జిల్లా ఎదుర్కొంటున్న కరవు పరిస్థితిపై ప్రముఖ విప్లవ కమ్యూనిస్టు నాయకుడు కామ్రేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డి చట్టసభల వెలుపల, లోపల ఆందోళన సాగించారు. జిల్లా ప్రజలకు తక్షణ ఉపశమనమందించే గంజి కేంద్రాల ఏర్పాటుకై, దీర్ఘకాలిక శాశ్వత కరవు నివారణ చర్యలకై ఎలుగెత్తి చాటి, ఆందోళన చేపట్టారు. ఈ ఆందోళనల ఫలితంగా ప్రభుత్వం కరువు కాలంలో చేపట్టాల్సిన తక్షణ చర్యలపై బ్రిటిష్ కాలంలో రూపొందించిన ‘ఫామిన్ కోడ్’ను అమలుచేయించుకోగలిగారు. ప్రతి సంవత్సరం కరవు యాత్రలు, వామపక్షపార్టీల ఆధ్వర్యంలో సాగే వివిధ ఆందోళనల సందర్భంగా ఈ ‘ఫామిన్ కోడ్’ అమలు జరపాలన్న డిమాండ్ ముందుకు వస్తునేవుంది. (ఆందోళన రిపోర్టు వచ్చే సంచికలో)★

కరవు మూసివేత ముప్పు నుండి బజరంగ్ జాట్‌మిల్లును కాపాడుకుందాం

కార్మికుల జీవనోపాధిని, వారి కుటుంబాల జీవనాధారాన్ని రక్షించుకుందాం !!

ప్రభుత్వం వెంటనే బజరంగ్ జాట్‌మిల్‌ను తెరిపించి నడిపించాలి

83 సంవత్సరాల చరిత్రకలిగిన శ్రీ బజరంగ్ జాట్‌మిల్లు ఆనాటి నుండి ఇప్పటి వరకు గుంటూరు నగరంలో అతిపెద్ద పరిశ్రమగా పేరుగాంచింది. 1932 లో గుంటూరు నగరవాసి శ్రీ శ్రీనివాసరావుశాస్త్రి జనపనార మిల్లుగా దీనిని స్థాపించారు. ఆ కాలంలోనే ఈ మిల్లులో మొత్తంగా సుమారు 3 వేల నుండి 4 వేల మంది కార్మికులు మూడు షిఫ్టులలో పనులు చేసేవారు. 1956 వరకు శాస్త్రిగారి యాజమాన్యం క్రిందే మిల్లు నడుస్తూ వచ్చింది. 1956లో మురారీబువల్కా అనే మహారాష్ట్రీయుడు ఈ మిల్లుని కొన్నారు. ఈయన యాజమాన్యం క్రింద మిల్లు నడుస్తున్నప్పుడు సుమారు 2000 మంది శాశ్వత కార్మికులు, 1000 మంది బదిలీ కార్మికులు పనులు నిర్వహించేవారు. ఈ జాట్‌మిల్ ఆస్తులుగా మిల్లు విస్తరించియున్న ప్రాంతం (7.79 ఎకరాలు); జాట్‌మిల్ బంగ్లా (7.53 ఎకరాలు); జాట్‌మిల్ కాలనీ మరియు మేదరమెట్లలోనూ, గుంటూరు నగర శివారు నగరాల వద్దనూ భూములు ఉన్నవి. మురారీ బువల్కా గారు 1982 వరకు మిల్లుని సజావుగానే నడిపించారు. కార్మికులతోనూ, కార్మిక సంఘాలతోనూ వచ్చిన సమస్యల నడుమ 1987 వరకు వివాదాస్పదంగా వ్యవహరిస్తూ, పరిష్కారాలను దాటవేస్తూ చివరికి మిల్లుని నడపలేనని లాకౌట్ ప్రకటించారు. ఈ లాకౌట్ 1994 వరకు జరిగింది. అప్పటికి మిల్లు కోటి యాభై లక్షల రూపాయల నష్టంలో ఉన్నదని లెక్కగట్టి ప్రభుత్వానికి తెలియపర్చారు. మిల్లుని తను ఏమాత్రం నడుపలేనని తేల్చారు. అప్పుడు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం జోక్యం చేసుకొని జాట్ మిల్లుని సిక్ ఇండస్ట్రీగా ప్రకటించి 60 శాతం ప్రైవేట్ వ్యక్తులకు, 40 శాతం కార్మికులకు యాజమాన్య హక్కులు కలిగివుండేలా BIFR లో మిల్లుని నడిపించాలని ఆదేశించగా ఆ 60 శాతం ప్రైవేట్ యాజమాన్య హక్కులకు 1994లో బ్రిజుగోపాల్ లులాని, దావుగోపాల్ లులాని వారు బాధ్యత తీసుకున్నారు.

1994లో బ్రిజుగోపాల్ లులాని మిల్లు బాధ్యతలు తీసుకున్నప్పటికీ, 1995 నుండి మిల్లుని నడిపించనాగారు. 1996లో యంత్రాల రిపేరు కోసమంటూ కార్మికుల, సంఘాల ఒప్పుదలతో 3 నెలల పాటు మిల్లుని లాకౌట్ చేశారు. 1997లో జాట్‌మిల్ యాజమాన్యం ప్రభుత్వానికి కట్టాల్సిన అమ్మకపు పన్నును, ఆదాయపు పన్నును కార్మికుల వాటాతో కలిపి తామే చెల్లించామని చెబుతూ మిల్లులో కార్మికుల 40 శాతంగా ఉన్న వాటా మొత్తం విలువను తాము చెల్లించాము గనుక కార్మికులకు ఇక ఎంత మాత్రం వాటాలేదని, మొత్తం మిల్లు యాజమాన్య హక్కులు తమవేనని, కార్మికుల వాటా రద్దు కాబడిందని ప్రకటించారు. అయితే అప్పటివరకు నష్టాలలో ఉన్న మిల్లుని కాపాడుకోవటంకోసం, తమ జీవనోపాధిని నిలబెట్టుకోవటంకోసం 86 రూపాయలుగా ఉన్న వేతనానికి బదులుగా 48 రూపాయలే తీసుకొని కార్మికులంతా పనులు చేశారు. కార్మికుల వేతనాలకు - పొందిన చెల్లింపులకు ఉన్న తేడాను పెట్టుబడిలో కార్మికుల వాటా క్రింద జమచేశారు. తర్వాతి కాలంలో ఈ మిల్లు యాజమాన్యం జాట్‌మిల్ ఇండస్ట్రీ డెవలప్‌మెంట్ అనే పేరుతో నూతన, ఆధునిక యంత్రాల కొనుగోలు అవసరం కోసమంటూ జాట్‌మిల్ బంగ్లాకు సంబంధించిన భూమిలో 2.25 ఎకరాల భూమిని 2008లో నాగార్జునా ఇండస్ట్రీస్ (ప్రై) లిమిటెడ్ వారికి అమ్మింది. నూతన యంత్రాల ప్రవేశంతో కార్మికుల సంఖ్య తగ్గించబడింది. యంత్రాల వేగం కార్మికులకు శ్రమ భారాన్ని పెంచింది, యాజమాన్యానికి లాభాలను పెంచింది. కార్మికుల సంఖ్యను రోజురోజుకు మరింత తగ్గించ పూనుకున్నారు. ఉదా॥కు 8 మంది పనిచేసే బేకర్ల దగ్గర ఆధునిక యంత్రం ప్రవేశించటంతో అక్కడ ఒక్కరికే పని కుదించబడింది. ఈ విధంగా అన్ని యంత్రాల దగ్గర కార్మికులు ముగ్గురికి ఒక్కరు చొప్పున మిగిలారు. 2008 వరకు 2000 మంది పర్మినెంట్, 1000 మంది బదిలీ కార్మికులు పని చేస్తుంటే ఆధునిక యంత్రాలు ప్రవేశించాక వీరి సంఖ్య 2,500కి చేరింది. మరోప్రక్కన ప్రతీ సంవత్సరం రిటైర్మెంట్ అయ్యే కార్మికుల స్థానంలో బదిలీ కార్మికులను పర్మినెంట్ చేయాల్సి వుండగా, చేయకపోవటంతో 2015 నాటికి 1500 మంది పర్మినెంట్, 700 మంది బదిలీ కార్మికులతో కలిసి మొత్తం కార్మికుల సంఖ్య 2,200 మంది మాత్రమే ఉన్నారు (2014-15లో రిటైర్ అయిన పర్మినెంట్ కార్మికులు సుమారు 150 మంది; పర్మినెంట్ కావాల్సిన వారు 200 మంది ఉన్నారు). యాజమాన్యం మరోసారి జాట్‌మిల్ బంగ్లాకు సంబంధించిన మిగిలిన 5.28 ఎకరాల భూమిని కూడా ఆదిత్య గ్రూప్ ఆఫ్ ఇన్‌ఫ్రాస్ట్రక్చర్స్ కంపెనీ వారికి 2014 జూన్‌లో అమ్మింది. ఈ విధంగా ఒకప్రక్కన కార్మికుల సంఖ్యను ఏటేటా తగ్గించివేస్తూ, మరోప్రక్కన జాట్‌మిల్ భూముల్ని యాజమాన్యం అమ్ముకుంటున్న వైనం కార్మికులందరిని మిల్లు నుండి గెంటివేసి ఆస్తులను సొమ్ముచేసుకోవటానికే కదా! చివరికి మిల్లు నడిచే భూమిని కూడా అమ్ముకోదలచిన యాజమాన్యం పర్మినెంట్ కార్మికులను ప్రలోభాలకు, బెదిరింపులకు గురిచేసి రాజీనామాలు చేయించ పూనుకున్నది. కార్మికుల ఒంట్లో శక్తి ఉన్నంత మేరకు శ్రమచేయించుకొని, లాభాలను గడించిన యాజమాన్యం నేడు అదే కార్మికులను రోడ్లపైకి నెట్టివేయటానికి పూనుకున్నది.

కార్మికుల్ని గెంటివేసి, మిల్లుని మూసివేసి, మిల్లు భూముల్ని రాజకీయ కార్పొరేట్లకు తెగనమ్ముకుంటున్న యాజమాన్య చర్యలకు వ్యతిరేకంగా కార్మికులు, కార్మిక సంఘాలు, ప్రజాసంఘాలు కలిసి ఆందోళన బాట పట్టాయి. భజరంగ్ జాట్‌మిల్‌ని రక్షించుకోవటం కోసం ‘జాట్‌మిల్ పరిరక్షణ కమిటీ’ ఏర్పడింది. 3000 మందికి పని కల్పించగల, 2,500 మంది పని చేస్తున్న ఈ జాట్‌మిల్లు కార్మికులపై అవనిందలు, ఆరోపణలు చేస్తూ, ఉన్నపళ్ళంగా నష్టాలు వచ్చాయనే పేరుతో మిల్లుని మూసివేయదల్చిన యాజమాన్యపు చర్యలను నగర ప్రజానీకానికి, ప్రభుత్వ అధికారులకు, ప్రజా ప్రతినిధులకు, పాలకులకు తెలియపర్చుతూ జాట్‌మిల్ పరిరక్షణ కమిటీ ఆందోళనలను కొనసాగిస్తున్నది. ఈ క్రమంలో మంత్రులు, ప్రభుత్వాధికారులు కార్మికులకిచ్చే హామీలు, మిల్లు యాజమాన్యానికిచ్చే ఆదేశాలు ఏమాత్రం ఫలితాలను ఇవ్వటం లేదు. చివరికి మిల్లు యాజమాన్యం అక్రమ లాకౌట్‌కి పూనుకున్నది. ఈ లాకౌట్‌ని ఎత్తివేసి మిల్లుని నడపాలని, పని కల్పించాలని కార్మికులు ఆందోళన చేస్తున్నా యాజమాన్యం మిల్లుని నడపటంలేదు.

శ్రీ బజరంగ్ జాట్‌మిల్లుని తెరిపించుకోవటానికి, కార్మికుల జీవనాధారాన్ని కాపాడుకోవటానికి కార్మికులందరూ పట్టుదల వహించి కలసికట్టుగా తెగింపుతో ఆందోళనా కార్యక్రమాలలో నిలబడాల్సివున్నదని కోరుతున్నాము.

కార్మికుల ఐక్యత, కార్మికుల ధృఢ దీక్షలు మాత్రమే ప్రజాతంత్రవాదుల, ప్రజాసంఘాల, కార్మికసంఘాల సహకారాన్ని, సంఘీభావాన్ని సాధించగలవని, నిలబెట్టగలవని తెలియజేస్తున్నాం.

జాట్‌మిల్‌ని తెరిపించి పనిచేయించటానికి, జాట్‌మిల్‌లో తమ డ్యూటీలు తాము చేయటానికి ఆందోళన సాగించుతున్న కార్మికులకు, అలాగే ఆందోళనలో ముందుంటున్న నాయకులకు, పెద్దలకు, కార్మిక మిత్రులందరకూ అభినందనలు.

- ★ BIFR ఒప్పుదంద తరువాత జాట్‌మిల్ నిర్వహణలో యాజమాన్యాలు చేసిన అవకతవకలన్నింటిని కార్మికశాఖాధికారులు వెలికితెచ్చి బహిరంగంగా ప్రకటించాలి.
- ★ కార్మికులతో సంబంధంలేకుండా యజమానులు సాగించిన ఆస్తుల అమ్మకాలను అక్రమమని ప్రకటించి ప్రభుత్వం వెంటనే రద్దుచేయాలి.
- ★ బజరంగ్ జాట్‌మిల్లుని వెంటనే తెరచి నడిపించాలి, కార్మికులకులందరకూ పని కల్పించాలి.
- ★ కార్మికుల ఆందోళన దినాలకు, యాజమాన్య లాకౌట్ దినాలకు కూడా వేతనాలు చెల్లించాలి.
- ★ జాట్‌మిల్ యాజమాన్యం కార్మికులకు కనీస వేతన చట్టాన్ని అమలుచేయాలి.

గుంటూరు, 14.7.2015

AIFTU (New)

మార్క్సిస్టు మేధావి, శ్రామికవర్గ విప్లవకారుడు కా॥ తరిమెల నాగిరెడ్డి వర్ధంతి సభ



కా॥ టి.ఎన్. వర్ధంతి సభకు ముందుగా నివాళులర్పిస్తున్న నేతలు

విజయవాడ, 6-8-15 :

అమరుడు కా॥ తరిమెల నాగిరెడ్డి 39వ వర్ధంతి సందర్భంగా సిపిఐ(ఎం-ఎల్) కృష్ణాజిల్లా ఆధ్వర్యంలో 6-8-2015 తేదీన విజయవాడ స్వాతంత్ర్య సమరయోధుల భవనంలో సభ జరిగింది. ఈ సభకు సిపిఐ(ఎం-ఎల్) జిల్లా నాయకులు కా॥ టి. పూర్ణచంద్రరావు అధ్యక్షత వహించారు. సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్ర నాయకులు కా॥ సింహాద్రి రూప్సి కా॥ టి.ఎన్. చిత్రపటానికి పూలదండవేసి ముందుగా నివాళు లర్పించారు. అనంతరం ప్రసంగిస్తూ కా॥ టి.ఎన్. 1969లో బడ్జెట్ సమావేశాల సందర్భంగా అసెంబ్లీ సభ్యత్వానికి రాజీనామా చేశారని, భూస్వామ్య, సామ్రాజ్యవాద దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా, ఆ కర్తవ్య నిర్వహణలో నిమగ్నమయ్యేందుకు అసెంబ్లీ నుండి బయటకు వెళ్తున్నానని ప్రకటించారని గుర్తుచేశారు. విప్లవపంథాకనుగుణంగా నిర్మాణాన్ని కూడదీసు కొనేందుకు, కేడరును అభివృద్ధి చేసుకొనేందుకు సమాయత్తం కావాలని అన్నారు. సిద్ధాంతాన్ని అమలు చేసేందుకు పార్టీ నిర్మాణాన్ని పటిష్టం చేయకుండా విప్లవం విజయవంతం కాబోదని హెచ్చరించారు. 'ఇందుకు భిన్నంగా కొన్ని విప్లవసంస్థలు వ్యవహరిస్తున్నాయి. 1970లో - కలకత్తా వీధుల్లో ఎర్రసైన్యం కదం త్రొక్కుతుందని చారుమజుందార్ ప్రచారం చేస్తే, ఈ అతివాద ధోరణికి గురైన మేధావులు కొందరు ఉద్యమంలోకి వచ్చారు. నక్సల్బరీ, శ్రీకాకుళ పోరాటాలు చివరిదశలో అతివాద దుందుడుకు ధోరణికి గురై నష్టం జరిగింది. ప్రజల చైతన్యం,

సంసిద్ధతలతో నిమిత్తంలేని, నేలవిడిచిసాము చేసే కార్యాచరణ ఒకవైపు, ప్రజల్ని పార్లమెంటరీ శ్రమల్లో ముంచేస్తే రివిజనిస్టు విధానాలు మరోవైపు విప్లవోద్యమానికి నష్టం కలుగచేస్తున్నాయి.

పేదల భూమి సమస్య అంశంలో కెసిఆర్, చంద్రబాబు ఇద్దరూ వ్యతిరేక వైఖరినే కలిగి వున్నారు. సామ్రాజ్యవాదుల ముందు మోకరిల్లి వారి ప్రయోజనాలకు ఊడిగం చేస్తున్నారు. పోలవరం ప్రాజెక్టు పూర్తి కాకుండానే అడవి నుండి, గిరిజన గూడేల నుండి గిరిజనులను వెళ్ళగొడుతున్నారు. ఆ అడవిని, భూముల్ని స్వాధీనం చేసుకొని టూరిజాన్ని అభివృద్ధి చేసేందుకే ఇలా చేస్తున్నారు. పోలవరం ప్రాజెక్టు ద్వారా ఒక్క ఎకరా కూడా అదనంగా సాగు కాదు. జలరవాణా కోసం, విద్యుత్ ఉత్పత్తి కోసం మాత్రమే పోలవరం ప్రాజెక్టు కడుతున్నారు. ఇదంతా సామ్రాజ్యవాదుల డైరెక్షన్లో చేస్తున్నారు. ఆత్మహత్య చేసుకున్న రైతుకు పరిహారం ఇవ్వాలని అంటున్నారు. అయితే రైతు మరణానికి గల మూలకారణాలేమిటి? రైతులెదుర్కొంటున్న సంక్షోభం ఏమిటి? అన్న విషయాలు ఆలోచించాలి.

రాజ్యం స్వభావం గురించి ప్రజలకు తెలియ చేయాలి. అందుకు విప్లవపార్టీని నిర్మాణం చేయాలి. ప్రజలందరికీ అవసరమైన వ్యవస్థను సాధించాలి. కా॥ టిఎన్ చూపిన బాటలో, విప్లవోద్యమాన్ని కొనసాగించటమే ఆయనకు మనమిచ్చే నివాళి' అంటూ కా॥ రూప్సి తన ఉపన్యాసాన్ని ముగించారు.

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్ర నాయకులు కా॥ కొప్పుల కోటయ్య మాట్లాడుతూ 'కా॥ టి.ఎన్. అనాడు బ్యాంకుల జాతీయీకరణ కార్పొరేటు కంపెనీల పెట్టుబడి అవసరాలను తీర్చుతుందని, రాజభరణాల రద్దుతో నయా పారిశ్రామిక వర్గాలుగా జమిందారీవర్గం రూపాంతరం చెందుతుందని, రాజ్యాంగ సంస్కరణలు ఫాసిస్టు ధోరణులకు దారితీస్తుందని అన్నారు. నేడు అక్షరాలా అదే వాస్తవం అయి కూర్చుందని వివరిస్తూ విప్లవపార్టీ నిర్మాణ ప్రాధాన్యతను గుర్తించాలన్నారు.

ఇంకా ఈ సభలో **సిపిఐ(ఎం-ఎల్) జిల్లా నాయకులు కా॥యద్దనపూడి సోని** తదితరులు పాల్గొని ప్రసంగించారు.

కొత్తమాజేరులో విషజ్వరాలు రైతుకూలీసంఘం(ఆం.ప్ర.) కృష్ణాజిల్లా నిజనిర్ధారణ కమిటీ నివేదిక - ఆందోళన

కొత్తమాజేరు, 8-8-2015 :

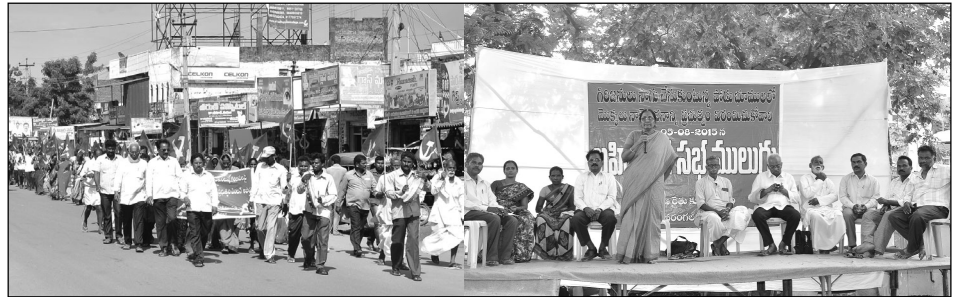
కృష్ణాజిల్లా - చల్లపల్లి మండలం, కొత్తమాజేరు గ్రామంలో అసాధారణ స్థాయిలో వైరల్, డెంగ్యూ, టైఫాయిడ్ జ్వరాలతో మొత్తం 17 మంది మృతిచెందారు. ప్రతి కుటుంబంలో కనీసం ముగ్గురు, నల్గురైనా తీవ్రంగా జ్వరాల బారిన పడ్డారు. ఈ పరిస్థితుల్లో రైతుకూలీసంఘం (ఆం.ప్ర.) జిల్లా కార్యవర్గం ఆధ్వర్యంలో జిల్లా సహాయ కార్యదర్శి కా॥ జె.జగన్, జిల్లా నాయకులు కా॥ ఈపూరి రాంబాబు, కా॥ కొప్పనేని ఉమామహేశ్వరరావు, కా॥ కొక్కిలిగడ్డ నాగేశ్వరరావు సభ్యులుగా ఉన్న నిజనిర్ధారణ కమిటీ 8-8-2015 తేదీన కొత్తమాజేరు గ్రామంలో పర్యటించింది. మృతుల కుటుంబాలను, అనేకమంది రోగులను, గ్రామ సర్పంచ్, గ్రామ కార్యదర్శి, మెడికల్ క్యాంప్ డాక్టర్లను, గ్రామ పెద్దలను కల్పి విచారించింది. కమిటీ విచారణలో వెల్లడైన నిర్ధారణ అంశాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి :

గ్రామంలో 11.5.2015 నుండి 23.7.2015 వరకు వైరల్, డెంగ్యూ, టైఫాయిడ్ జ్వరాలతో మొత్తం 17 మంది మృతిచెందారు. (వారి పేర్లు వివరాలు ఇచ్చారు). వీరిలో అత్యధికులు పేద, మధ్యతరగతి రైతులు, కౌలరైతులు. 5.7.2015 తేదీ వరకు ప్రభుత్వం చోద్యం చూస్తూ నిమ్మకు నీరెత్తినట్టుగా వ్యవహరించింది. 15 మంది మరణించాక ఆనక తీరిగ్గా మెడికల్ క్యాంప్ను, అదికూడా గ్రామ ప్రజలు ఆందోళన చేసిన తర్వాతనే ఏర్పాటు చేశారు. ఈ సందర్భంగా ప్రభుత్వ జిల్లా అధికారుల, జిల్లా

ప్రజాప్రతినిధుల నిర్లక్ష్యం, బాధ్యతారాహిత్యం మరోసారి బహిర్గతమైంది. గ్రామంలో పరిస్థితి ఏ స్థాయిలో వుందంటే అనారోగ్యం పాలైన రోగులను పరామర్శించేందుకు వచ్చే బంధువులను రావద్దని చెప్పాల్సి వచ్చింది. ఎందుకంటే ఆ గ్రామం వచ్చిన బంధువులు, ప్రజాప్రతినిధులు, మెడికల్ క్యాంప్లో పనిచేసిన డాక్టర్లు సైతం వైరల్, డెంగ్యూ, టైఫాయిడ్ జ్వరాలకు గురయ్యారు.

గ్రామంలో విజృంభించిన జ్వరాలను పూర్తి స్థాయిలో నివారించగలిగిన స్థితిలో, వైద్యం చేయగలిగిన స్థాయిలో ఈ మెడికల్ క్యాంప్ను ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేయలేదు. రోగనిర్ధారణ చేసేందుకు, రక్తపరీక్షలు చేసేందుకు తగిన ఏర్పాట్లు లేవు. ఈ క్యాంప్లో ప్రాథమిక వైద్యం ఒక మేరకు మాత్రమే జరగడం వల్ల, రోగులలో 90 శాతం మచిలీపట్నం, విజయవాడ, తాడేపల్లి, మంగళగిరిలో ప్రైవేటు, కార్పొరేటు ఆసుపత్రులలో వైద్యం చేయించుకొన్నారు. ఒక్కో రోగికి 30 వేలు నుండి 3 లక్షల వరకు ఖర్చు అయింది. దీంతో పెద్దఎత్తున పేద, మధ్యతరగతి కుటుంబాలవారు అప్పులపాలైన్నారు. ప్రభుత్వం వైద్యరంగాన్ని నిర్లక్ష్యం చేస్తున్న తీరుకు ఇది అద్దం పడుతోంది. క్యాంప్లో 8.8.2015 నాటికి 1049 మందికి వైద్యం చేశారు. వారిలో కేవలం 298 మంది మాత్రమే జ్వరంతో ఉన్నారని ప్రకటించారు. నిజానికి గ్రామం అంతా జ్వరాలతో అట్టుడికి పోతుంటే మెడికల్ క్యాంప్లో వైద్యం చేయించుకొన్నవారిలో 298 మంది మాత్రమే (తరువాయి 2వ పేజీలో)

గిరిజనులు సాగుచేసుకుంటున్న పోడు భూములకు పట్టాలు ఇవ్వాలి 'చలో ములుగు' కార్యక్రమంలో వక్ర డిమాండ్



ములుగులో ప్రదర్శన చేస్తున్న ఆదివాసులు, రైతుకూలీలు; సభలో ప్రసంగిస్తున్న కా॥ ఎస్.రూప్సి

ములుగు, 5-8-2015 :

తెలంగాణా రైతు-కూలీసంఘం వరంగల్ జిల్లా కమిటీ ఆధ్వర్యంలో పోడు భూములలో మొక్కలు నాటాలనే రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఆలోచనను విరమించుకుని ఆదివాసులు సాగుచేసుకుంటున్న పోడు భూములకు పట్టాలు ఇవ్వాలని డిమాండ్ చేస్తూ ములుగులోని డిఆర్ఆర్ ఫంక్షన్ హాల్ నుండి ఆర్డీవో కార్యాలయం వరకు ప్రదర్శన నిర్వహించి, డిమాండ్స్ తో కూడిన వినతిపత్రాన్ని ఆర్డీవోకు అందచేశారు. అనంతరం పంచాయితీ ఆవరణలో పోడు భూములు సాగుచేసుకుంటున్న రైతులకు పట్టాలు ఇవ్వాలని, పోడు భూములలో మొక్కలు నాటటం ఆపివేయాలని డిమాండ్ చేస్తూ తెలంగాణ రైతు-కూలీ సంఘం వరంగల్ జిల్లా అధ్యక్షులు కా॥ బొర్రా లక్ష్మీనారాయణ అధ్యక్షతన బహిరంగసభ నిర్వహించారు. ఈ సభలో ముఖ్య వక్తగా పాల్గొన్న ఆఖిలభారత రైతుకూలీసంఘం కో-కన్వీనర్ కా॥ సింహాద్రి రూప్సి ప్రసంగిస్తూ ఆదివాసుల సమస్యల పట్ల ముఖ్యంగా భూమి సమస్య పట్ల కేంద్ర - రాష్ట్ర పాలకుల దోపిడీ అనుకూల విధానాలపై ఉద్యమించాలన్నారు.

'తరతరాలుగా గిరిజనులు అడవినే నమ్ముకుని జీవిస్తున్నారు. అడవిలో లభించే అటవీ సంపద, పోడు వ్యవసాయం గిరిజనులకు జీవనాధారం. అయితే అడవులను నాశనంచేసి వర్షావరణాన్ని దెబ్బతీస్తున్నారు. హరితహారం పేరుతో మొక్కలు నాటాలని చెబుతూ ఏళ్ళ తరబడి పోడు వ్యవసాయం చేస్తూ జీవిస్తున్న గిరిజనులను ఆ భూముల నుంచి వెళ్ళగొట్టాలని కేంద్ర, రాష్ట్ర పాలకులు కుట్రలు సాగిస్తున్నారు. గిరిజన పేద ప్రజలు అనేక సంవత్సరాలుగా పోరాటాలు చేసి సాధించుకున్న హక్కులన్నింటినీ పాలకులు కాలరాస్తున్నారు.

కేంద్రంలో అధికారంలోకి వచ్చిన బిజెపి ప్రధాని మోదీ దేశంలో అవినీతి అక్రమాలతో సంపాదించిన కుబేరుల నల్లదనాన్ని విదేశాల నుండి మన దేశానికి తీసుకువచ్చి దేశాన్ని అభివృద్ధి చేస్తానని గొప్పలు చెప్పి ఆ మాటను మరచాడు. స్వచ్ఛభారత్ పేరుతో కాలయాపన చేస్తూ గత పాలకులు ఏ రకంగా పెట్టుబడిదారులకు, సామ్రాజ్యవాదులకు తొత్తులుగా వ్యవహరించి దేశ సంపదను దోచిపెట్టారో అదేవిధంగా పాలన సాగిస్తూ బడా పెట్టుబడిదారులకు దానోహం అంటున్నాడు. హిందూ మతోన్మాదాన్ని పెంచి పోషిస్తూ యాగాల పేరుతో, యోగాల పేరుతో ప్రజల సమస్యలను పట్టించుకోకుండా ప్రధానంగా దేశానికి పట్టెడు అన్నం పెట్టే రైతాంగం గూర్చి పట్టించుకోకుండా ఉద్దేశపూరిత నిర్లక్ష్యంతో వ్యవహరిస్తున్నాడు.

రాష్ట్రంలో అధికారంలోకి వచ్చిన టీఆర్ఎస్ పార్టీ ముఖ్యమంత్రి కెసిఆర్ 'గత ఆంధ్రా పాలకుల మూలంగా మనం దోపిడీకి గురి అయినాము ఇప్పుడు మనలను మనం పాలించుకుందాము. బంగారు తెలంగాణాను తీసుకువద్దామ'ంటూ ఊకదంపుడు ఉపన్యాసాలు ఇస్తూ మిషన్ కాకతీయ పెట్టి కమీషన్ కాకతీయగా మార్చాడు. ఇప్పుడు గ్రామజ్యోతితో గ్రామాలను, వాటి కళను మార్చేస్తానని అంటున్నాడు. ప్రజలు ఎదుర్కొంటున్న మౌలిక సమస్యల పరిష్కారం గురించి ఆలోచించకుండా, బంగారు తెలంగాణా ఎలా సాధ్యం అని ప్రశ్నిస్తున్నాము. రాష్ట్రంలో ఈ మధ్యకాలంలో ఆర్టీసీ ఉద్యోగులు, గ్రామ పంచాయితీ, మున్సిపల్, విఆర్ఎ, అంగన్వాడీలు, ఆరోగ్యశ్రీ కార్యకర్తలు తదితర క్రిందిస్థాయి ఉద్యోగులంతా కనీస వేతన చట్టం

ప్రకారం తమకు వేతనాలు ఇవ్వాలని రోజుల తరబడి ఉద్యమించారు. ఈ నేపథ్యంలో ఆదివాసీ బిడ్డలు తమ జీవితాలను నాశనం చేసే రాష్ట్ర ప్రభుత్వ చర్యలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాలి. ప్రభుత్వం పోడు భూములలో మొక్కలు నాటాలనే ఆలోచనను విరమించుకుని, వెంటనే పట్టాలు ఇవ్వాలి. పేదలు సాగుచేసుకుంటున్న పోడు భూములకు సాగు హక్కులు కల్పించాలి. అందుకోసం గిరిజన, గిరిజనేతర పేదలు ప్రభుత్వాలపై ఉద్యమించాలని కా॥రూప్సి పిలుపునిచ్చారు.

సిపిఐ(ఎం-ఎల్) కేంద్ర కమిటీ సభ్యులు కా॥ గుర్రం విజయకుమార్ మాట్లాడుతూ కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ఎన్నికల ముందు ప్రజలకు ఇచ్చిన వాగ్దానాలను మరచిపోయి నిత్యావసర సరుకుల ధరలను పెంచుతూ ప్రజల జీవితాలను చిన్నాభిన్నం చేస్తున్నాయరన్నారు. భూసేకరణ, రోడ్డుభద్రత లాంటి బిల్లులు పెడుతూ సన్ను చిన్నకారు రైతుల కుటుంబాలలో చీకట్లు చిమ్ముతున్నారని, వ్యవసాయ కూలీలకు, గ్రామీణ పేదలకు ఉపాధినిచ్చిన ఉపాధి హామీ పథకాన్ని నీరుగార్చుతున్నారని, కావున పాలకుల ప్రజా వ్యతిరేక విధానాలకు వ్యతిరేకంగా కార్మిక కర్షకు లందరూ ఏకమై పోరాడాలని ఆయన పిలుపునిచ్చారు.

తెలంగాణా రైతుకూలీసంఘం రాష్ట్ర కార్యదర్శి కా॥ భూతం వీరన్న మాట్లాడుతూ గత సంవత్సరం రాష్ట్రంలో తీవ్ర కరువు మూలంగా రైతులు తీవ్రంగా నష్టపోయారని ఈ సంవత్సరం కూడా రాష్ట్రంలోని కొన్ని ప్రాంతాలలో వర్షాలు ముందుగానే మురిపించి ఆ తరువాత తీవ్ర వర్షాభావం ఏర్పడి పంటలు వేసిన రైతులు తీవ్ర ఇబ్బందులు ఎదుర్కొంటూ ఆర్థికంగా నష్టపోతున్నారన్నారు. రైతులకు అందాల్సిన పంట ఋణాలు కూడా ఇప్పటివరకూ అందకపోవటంతో ప్రైవేట్ వడ్డీ వ్యాపారులను ఆశ్రయించి అప్పులపాలు అయి ఆత్మహత్యలకు రైతులు పాల్పడుతున్నారన్నారు. రైతాంగ అనుకూల విధానాల అమలుకై సమైక్యంగా ఉద్యమించాలని ఆయన పిలుపునిచ్చారు.

ఇంకా ఈ బహిరంగసభలో తెలంగాణా రైతుకూలీ సంఘం రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కా॥ నల్లాని స్వామిరావు; విఐఎఫ్ఐటియూ(న్యూ) రాష్ట్ర అధ్యక్షులు కా॥ మోడెం మల్లేష్; మానవహక్కుల వేదిక జిల్లా కార్యదర్శి బాదావత్ రాజు; తె.రై.కూ.సం॥ జిల్లా నాయకులు కా॥ పిట్టల సత్యం, కా॥ ఈర్లపైడి; రై.కూ.సం ములుగు డివిజన్ అధ్యక్ష కార్యదర్శులు పల్లెబోయిన స్వామి, బానోతు నర్సింహ; స్త్రీ విముక్తి సంఘటన జిల్లా అధ్యక్ష కార్యదర్శులు కా॥ మోడెం శ్రీలత, కా॥ ఊకి ఎల్లక్క; తెలంగాణా రైతుకూలీసంఘం నాయకుడు బలుగూరి వెంకటరెడ్డి మాట్లాడారు.

ఈ కార్యక్రమంలో ప్రజాసంఘాల నాయకులు అరుణోదయ కళాకారులు కా॥ ఐలన్న, చందర్, యాకూబ్, రాములు పాల్గొని జనపాటలు పాడారు; సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు ప్రదర్శించారు. ★

Read !

Subscribe!!

Class Struggle

Organ of Central Committee of CPI (ML)